

สารนิพนธ์

เรื่อง กระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative City กรณีศึกษา : เมืองโซล

โดย

นางสาวจิตตราวรรณ จิตต์เจียม

รหัสนักศึกษา 05580549

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลายปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์	กระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative City กรณีศึกษา : เมืองโซล ประเทศเกาหลีใต้
ผู้เขียน	นางสาวจิตตราวรรณ จิตต์เจียม รหัสนักศึกษา 05580549
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ศุภฤกษ์ โออินทร์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง “กระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative City กรณีศึกษา : เมืองโซล ประเทศเกาหลีใต้” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขั้นตอนกระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์เมืองโซล สาธารณรัฐเกาหลีใต้ และศึกษาปัจจัยที่ทำให้เมืองโซลได้รับการตัดสินให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ (City of Design) โดยมีวิธีการศึกษาจากการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องและนำมาวิเคราะห์ว่า เมืองค้ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ทั้ง 5 ประการ และมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์การเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบทั้ง 7 ประการของ UNESCO

ผลการศึกษาพบว่า เมืองโซลมีคุณลักษณะตรงตามองค์ประกอบสำคัญครบทุกประการ และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ UNESCO กำหนดไว้ทั้ง 7 ประการ เนื่องจากเมืองโซลเป็นเมืองที่เอกลักษณ์ในด้านการออกแบบ และเป็นเมืองที่ได้รวบรวมนักออกแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์ไว้ และการสนับสนุนจากรัฐบาลในการสนับสนุนการศึกษาด้านการออกแบบ โดยการสร้างพื้นที่ในการให้ความรู้ด้านการออกแบบ และสร้างพื้นที่ในการผลิตนักออกแบบที่มีแนวความคิดสร้างสรรค์ และการร่วมมือกับภาคเอกชนในการสนับสนุนด้านการออกแบบ มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการออกแบบ มีการปรับปรุงพื้นที่ภายในเมืองโซล ให้มีความทันสมัยโดยการออกแบบจากนักคิดที่มีความคิดสร้างสรรค์ รัฐบาลโซลและหน่วยงานภาคเอกชนให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองโซลให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ ทำให้เมืองโซลได้รับการแต่งตั้งเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบในปีค.ศ. 2010

คำสำคัญ : เมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ, กระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์

กิตติกรรมประกาศคุณ

สรณิพนธ์กระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative City กรณีศึกษา เมืองโซล สำเร็จได้ด้วยดีเนื่องจากความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย อาจารย์ศุภฤกษ์ โออินทร์ ที่ให้คำปรึกษาตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ๆ เพื่อให้สรณิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณทุกคนในครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ และให้คำปรึกษาตลอดการทำสรณิพนธ์ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้คำปรึกษา และให้กำลังใจในการทำวิจัยนี้จนสำเร็จได้ด้วยดี

อนึ่ง ผู้วิจัยหวังว่าสรณิพนธ์นี้จะมีประโยชน์ไม่มากก็น้อย จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้ให้แก่เหล่าคุณอาจารย์ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาจนทำให้สรณิพนธ์นี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และครอบครัวที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้และทำให้สรณิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี

จิตรารวรรณ จิตต์เจียม

16 เมษายน 2562

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญรูปภาพ	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	3
1.3 ขอบเขตการศึกษา	3
1.4 วิธีการศึกษาวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎี	5
2.2 เอกสารเกี่ยวกับเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ขององค์กร UNESCO	8
2.3 เอกสารเกี่ยวกับเมืองโซล	14
2.3.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโซล	14
2.3.2 การปรับปรุงพื้นที่และการพัฒนาเมืองโซล	21
2.4 วิจัยและบทความที่เกี่ยวข้อง.....	23
บทที่ 3 วิธีการศึกษาและการดำเนินงาน	
3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
3.3 วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล	28
3.4 เครื่องมือและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 องค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามของ UNESCO.....	29
4.1.1 การสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้แก่เมือง	29
4.1.2 การสร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมให้มีความเปิดกว้าง.....	33
4.1.3 การรวบรวมนักคิด และผู้ประกอบการสร้างสรรค์.....	34
4.1.4 การสร้างพื้นที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	35
4.1.5 การบริหารจัดการเมือง	43
4.2 แนวทางการจัดการและการพัฒนาไปสู่เมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ	43
4.2.1 การก่อตั้งอุตสาหกรรมการออกแบบ	44
4.2.2 การออกแบบที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม.....	44
4.2.3 โรงเรียนที่สอนการออกแบบ และศูนย์วิจัยการออกแบบ.....	47
4.2.4 การฝึกกลุ่มผู้สร้างและนักออกแบบโดยมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	48
4.2.5 การเป็นเจ้าของจัดงานแสดงสินค้าและจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับการออกแบบ.....	49
4.2.6 การเปิดโอกาสให้นักออกแบบได้ใช้ประโยชน์จากวัสดุในท้องถิ่น	50
4.2.7 อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เน้นการออกแบบ.....	50
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	
5.1 สรุปผลการวิจัย	52
5.2 การอภิปรายผล	53
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	54
5.4 ข้อจำกัดทางการศึกษา	55
บรรณานุกรม.....	56
ประวัติผู้วิจัย.....	61

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1 แสดงการคัดเลือกเมืองสรรค์สรรค์ขององค์กร UNESCO ปี 2004 – 2017.....	10
ตารางที่ 4.1 แสดงค่าโดยสารรถไฟใต้ดิน.....	36
ตารางที่ 4.2 แสดงอัตราค่าโดยสารรถประจำทางสีฟ้า และสีเขียว.....	38
ตารางที่ 4.3 แสดงอัตราค่าโดยสารรถประจำทางสีเหลือง	39
ตารางที่ 4.4 แสดงอัตราค่าโดยสารรถประจำทางสีแดง	39

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 แผนที่เมืองโซล	14
ภาพที่ 2.2 จำนวนนักท่องเที่ยวในปีค.ศ. 2014 – 2016.....	15
ภาพที่ 2.3 คลองชองเกซอน.....	21
ภาพที่ 2.4 ทงแดมุน ดีไซน์พลาซ่า.....	22
ภาพที่ 2.5 มหาวิทยาลัยสตรีอีฮวา	23
ภาพที่ 4.1 พระราชวังคยองบง.....	30
ภาพที่ 4.2 หมู่บ้านบุกชน.....	30
ภาพที่ 4.3 คลองชองกเยซอน.....	31
ภาพที่ 4.4 ทงแดมุน ดีไซน์พลาซ่า.....	32
ภาพที่ 4.5 โซลทาวเวอร์.....	32
ภาพที่ 4.6 แผนที่รถไฟเมืองโซล.....	37
ภาพที่ 4.7 คลองชองเกซอนก่อนการปรับปรุง.....	40
ภาพที่ 4.8 คลองชองเกซอนหลังการปรับปรุง	41
ภาพที่ 4.9 สนามกีฬาทงแดมุนในอดีต.....	42
ภาพที่ 4.10 ทงแดมุน ดีไซน์ พลาซ่า.....	42
ภาพที่ 4.11 จัตุรัสกวางฮวามุน	45
ภาพที่ 4.12 สวนสาธารณะริมแม่น้ำฮัน.....	46
ภาพที่ 4.13 โซว์น้ำพุที่สะพานบันโพ	47
ภาพที่ 4.14 กิจกรรมค่ายศิลปะสำหรับเด็ก	48
ภาพที่ 4.15 งานแฟร์ด้านการออกแบบ.....	49

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

เครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ (Creative Cities Network) ได้เปิดตัวโดยองค์การยูเนสโก (UNESCO) เมื่อเดือนตุลาคม ในค.ศ.2004 เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับเมืองต่าง ๆ ที่มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน ซึ่งปัจจุบันมี 180 เมืองที่เป็นเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ที่ทำงานร่วมกัน เพื่อสร้างความคิดสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมให้เป็นหัวใจสำคัญของ แผนพัฒนาในระดับท้องถิ่น และร่วมมืออย่างแข็งขันในระดับนานาชาติด้วยการเข้าร่วมเครือข่าย โดยการ เข้าร่วมเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์จะมุ่งเน้นในการแบ่งปันแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุด และการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐและเอกชนตลอดจนภาคประชาสังคม เพื่อเสริมสร้างการผลิต การจัดจำหน่ายและเผยแพร่กิจกรรมทางวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาจุดศูนย์รวมความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเพื่อปรับปรุงการเข้าถึงและการมีส่วนร่วมในชีวิตทางวัฒนธรรม เครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ แบ่งเป็น 7 สาขา ดังนี้ สาขางานเขียนและวรรณกรรม (Literature) สาขาภาพยนตร์ (Film) สาขาดนตรี (Music) สาขางานหัตถกรรม (Crafts and Folk arts) สาขาการออกแบบ (Design) สาขาสื่อศิลปะ (Media Arts) สาขาศิลปะวัฒนธรรมการบริโภค (Gastronomy) (UNESCO Creative Cities Network ,มปป)

ยูเนสโกได้ให้คำจำกัดความ เมืองสร้างสรรค์ (Creative City) ว่าเป็น การร่วมมือระหว่างชุมชนท้องถิ่นและภาครัฐ ในการสร้างสรรค์เมืองผ่านการพัฒนาสภาพแวดล้อม โครงสร้างทางสังคม ระบบโครงสร้างทาง เศรษฐกิจ และการนำทรัพย์สินทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ตลอดจนจารีตประเพณีของท้องถิ่นมาผสมผสานกับ เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อนำไปสู่การเป็นเมืองที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ หรืออุตสาหกรรมความคิดสร้างสรรค์ (Creative Industry) การเป็นเมืองสร้างสรรค์ นั้นจะต้องมีการสร้างสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ ทางวัฒนธรรมที่เอื้อให้เกิดการสร้างสรรคงาน นอกจากนี้ยังต้องมีการจัดเตรียมปัจจัยพื้นฐาน (Infrastructure) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการธุรกิจสร้างสรรค์ ตลอดจนนำความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Culture Diversity) มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน การพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ และก่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

(Creative Tourism) ส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และเป็นการสร้างความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมกับการสร้างสรรค์ ดังนั้นแนวคิดเมืองสร้างสรรค์ จึงเป็นการนำความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) และความเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นมาผสมผสานกันอย่างลงตัวผ่านการขับเคลื่อนของชุมชนท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญได้แก่ ระบบการบริหารจัดการและการวางแผน กฎหมาย เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรมนุษย์ และระบบข้อมูลและองค์ความรู้ (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจเชียงใหม่,2014)

ยูเนสโกได้กล่าวถึงหลักการเกี่ยวกับเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ไว้ดังนี้ “เมืองเป็นศูนย์กลางความคิดสร้างสรรค์และความเป็นเลิศ” เป็นการตระหนักถึงเมืองที่มีความคิดสร้างสรรค์ และมีแนวทางใหม่ในการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในสาขาต่าง ๆ "ความหลากหลายของชุมชนที่สร้างสรรค์และการปฏิบัติในเมือง" รวบรวมเมืองต่าง ๆ เพื่อให้สามารถแบ่งปัน และแลกเปลี่ยนทรัพยากรท้องถิ่น และเตรียมรับมือกับผลกระทบทั่วโลก "เวทีแห่งความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อวัฒนธรรมและการพัฒนา" เป็นการส่งเสริมให้เมืองต่าง ๆ ได้ทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะกับประเทศที่กำลังพัฒนา เพื่อผลักดันการพัฒนาาร่วมกันทางด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (UNESCO Creative Cities Network ,2011)

โซล (Seoul) เป็นเมืองหลวงของประเทศเกาหลีใต้มาตั้งแต่ ค.ศ. 1394 ตรงกับกับปีที่ 3 ภายใต้การปกครองของราชวงศ์โจซอน (Joseon Dynasty) ซึ่งได้มีการย้ายเมืองหลวงมา ทำให้กรุงโซลเป็นศูนย์กลางทางการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการคมนาคมของเกาหลีมาเป็นระยะเวลา นานกว่า 600 ปี นอกจากนี้จะเป็นเมืองที่มีความเก่าแก่ และเป็นแหล่งรวบรวมประวัติศาสตร์ความเป็นมาตลอดจนโบราณสถานและโบราณวัตถุที่มีความสำคัญมากมายแล้ว โซลยังเป็นศูนย์กลางของความทันสมัย เทคโนโลยี นวัตกรรม และศิลปะหลายแขนง รวมถึงการเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติต่างภาษาให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวได้มากมายในแต่ละปี ทั้งยังเป็นนครหลวงที่เต็มไปด้วยสีสันเคลื่อนไหว และไม่เคยหยุดนิ่ง เสน่ห์ของโซล เกิดขึ้นจากวินาทีแรกที่ได้สัมผัส ไม่ว่าจะ เป็นตึกที่มีดีไซน์ล้ำสมัย เคียงคู่กับความสง่างามของพระราชวังโบราณ อย่างพระราชวังเคียงบกกุง (Gyeongbokkung) ที่ตั้งตระหง่านกลางใจเมือง ความคึกคักของตลาดพื้นเมือง และย่านถนนคนเดิน ที่มากมายด้วยห้างสรรพสินค้าและสินค้าแฟชั่น ไปจนถึงงานฝีมือประณีต หรือของที่ระลึกต่าง ๆ ที่กำลัง

ได้รับความนิยม ขณะเดียวกันยังมีบรรยากาศเมืองอันผ่อนคลาย ไม่ว่าจะเป็นการเดินเลียบลေးคลองของ เกซอน (Cheonggyecheon) ที่รวมไว้ซึ่งกิจกรรมทางศิลปะ และบันเทิง หรือเลือกชิมซับกั๊กอายของ แม่น้ำฮัน (Han River) ที่มีการปรับปรุงทัศนียภาพเพื่อเป็นปอดแห่งใหม่ของคนเมือง ซึ่งมีกิจกรรม ล่องเรือยามกลางวันและกลางคืน ให้ได้สัมผัสเสน่ห์ของโซลในมุมที่แตกต่าง นอกจากนี้โซลยังเป็นเมืองที่ ผู้คนอาศัยอยู่ร่วมกันกับธรรมชาติ และความทันสมัยที่กลมกลืนกับขนบธรรมเนียมประเพณีอีกด้วย (อภิ ชาติ ตีระจันทร์, 2010)

โซลเป็นหนึ่งในเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโก โดยได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเมืองแห่งการ ออกแบบของยูเนสโกในเดือนกรกฎาคม ในค.ศ. 2010 รัฐบาลกรุงโซลได้พยายามที่จะเข้าร่วมเครือข่าย เมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโกเพื่อที่จะเพิ่มมูลค่าของเมือง และเป็นผู้นำในการออกแบบระดับโลก ยูเนสโก กำหนดให้กรุงโซลเป็นเมืองสร้างสรรค์แห่งการออกแบบ เพราะโซลมีความอุดมสมบูรณ์ทางวัฒนธรรม มีความคิดสร้างสรรค์ และความตั้งใจของรัฐบาลในการพัฒนาเมือง โดยผ่านนโยบายการออกแบบที่ หลากหลายและมีประสิทธิภาพ และได้รับการวางตำแหน่งให้เป็นเมืองแห่งการออกแบบระดับโลกโดย ได้รับการสนับสนุนการออกแบบอุตสาหกรรม และความคิดสร้างสรรค์ (UNESCO Creative Cities Network, 2011)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาการพัฒนาสู่เมืองสร้างสรรค์อันเป็น องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ประเทศเป็นเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามที่องค์กร UNESCO ได้กำหนดไว้ และ เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการและการพัฒนาไปสู่เมืองสร้างสรรค์ของเมืองโซล สาธารณรัฐเกาหลี

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามขององค์กร UNESCO

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการและการพัฒนาไปสู่เมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ กรณีศึกษา เมืองโซล สาธารณรัฐเกาหลี

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1.3.1 ศึกษาคุณลักษณะของเมืองสร้างสรรค์ ตามนิยามขององค์กร UNESCO เท่านั้น

1.3.2 ศึกษาแนวทางการจัดการ และการพัฒนาไปสู่เมืองสร้างสรรค์ เฉพาะสาขาเมืองแห่งการ
ออกแบบของเมืองโซล สาธารณรัฐเกาหลีเท่านั้น

1.4 วิธีการศึกษาวิจัย

1.4.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์

1.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ในเอกสารภาษาไทย เอกสาร
ภาษาต่างประเทศ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1.4.3 ศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาเมืองโซลให้กลายเป็นเมืองสร้างสรรค์ของ
UNESCO ในเอกสารภาษาไทย เอกสารภาษาต่างประเทศ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1.4.4 เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของงานวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบความหมาย และคุณลักษณะของเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามของ UNESCO

1.5.2 ทำให้ทราบถึงแนวทางการจัดการ และการพัฒนาเมืองโซล สาธารณรัฐเกาหลีไปสู่การเป็น
เมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษากระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative City กรณีศึกษา : เมืองโซล ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องเพื่อประกอบการวิจัย ดังนี้

2.1 เอกสารเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดเมืองสร้างสรรค์

มนทิณี ยงวิกุล (2010) เขียนบทความเรื่อง Creative City : เมืองสร้างสรรค์คืออะไร ได้กล่าวถึงเมืองสร้างสรรค์ว่า การที่จะเป็นเมืองสร้างสรรค์นั้นไม่ใช่แค่การปรับปรุงภูมิทัศน์หรือการพัฒนาเมืองในเชิงท่องเที่ยวเพียงด้านเดียวเท่านั้น แต่ต้องเป็นเมืองที่มีพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ และเป็นแหล่งรวมนักคิดและผู้ประกอบการสร้างสรรค์จากทั้งในและต่างประเทศที่มาประกอบกิจการ และก่อให้เกิดการจ้างงานสร้างรายได้ และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้กับเศรษฐกิจของเมืองและประเทศได้ด้วย เพราะองค์ประกอบหลักของเมืองสร้างสรรค์คือ เหล่าผู้ประกอบการสร้างสรรค์หรือนักคิดที่เปรียบเสมือนสินทรัพย์สำคัญของเมืองที่สามารถเคลื่อนที่ไปได้ทั่วโลกเพื่อแสวงหาสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยและประกอบธุรกิจสร้างสรรค์

ศูนย์ความรู้ด้านการออกแบบ และความคิดสร้างสรรค์ TCDC (2010) เขียนบทความเรื่อง Creative City เรื่องราวของการบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และเมือง ได้กล่าวว่า การพัฒนาเมืองสู่ Creative City ไม่ใช่เรื่องของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่จำกัดอยู่เฉพาะในแวดวงอุตสาหกรรมความคิดสร้างสรรค์เท่านั้น แต่เป็นการพัฒนาที่เกื้อหนุนกัน ระหว่างเจ้าของพื้นที่ ผู้คนในชุมชน เจ้าของกิจการทั้งนอกและในพื้นที่ ผู้ผลิตสินค้าและบริการและนักท่องเที่ยว โดยมีภาครัฐทำหน้าที่อำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม ทั้งการคมนาคมขนส่ง ระบบโทรศัพท์คู่สาย ระบบอินเทอร์เน็ต สถานพยาบาล ระบบไปรษณีย์ และรวมไปถึงการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา เช่น ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ ศูนย์ความรู้เฉพาะทาง ห้องแลปมาตรฐาน รวมไปถึงการลดทอนข้อจำกัดบางอย่าง และสร้าง

ข้อกำหนดใหม่ ๆ เพื่อดึงดูดใจให้เกิดการค้าการลงทุนในพื้นที่นั้น ๆ อาทิ สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน สิทธิประโยชน์ด้านการรักษาพยาบาล หรือแม้กระทั่งมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม

โครยา หอมชื่น (2011 อ้างถึงใน John Hartley , มปป) เขียนบทความเรื่อง เมืองและชุมชนสร้างสรรค์ ได้กล่าวว่า เมืองสร้างสรรค์ คือแนวคิดที่เติบโตขึ้น โดยการขับเคลื่อนจากทั้งเศรษฐกิจและวัฒนธรรม แต่แนวคิดต่าง ๆ จะเติบโตได้ก็ต้องเป็นแนวคิดที่แข่งขันได้ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ รวมทั้งความแตกต่างและหลากหลายก็กระตุ้นให้เกิดความเป็นต้นแบบและความแปลกใหม่ ในอดีตขบวนการนี้เข้มข้นมากในพื้นที่เมืองใหญ่ โดยเฉพาะเมืองหลวงของประเทศและของภูมิภาค ด้วยความหลากหลายของศิลปะและหัตถกรรม ตลอดจนกลไกสำหรับการแลกเปลี่ยนความคิด

ความคิดสร้างสรรค์ และเมืองถูกสร้างมาเพื่อเสริมซึ่งกันและกัน แต่กระบวนการดังกล่าวไม่ได้เป็นเส้นตรง และขึ้นอยู่กับระบบที่ซับซ้อนมีปฏิสัมพันธ์กัน และขัดแย้งกันในบางครั้ง เมืองมักจะเกี่ยวข้องอย่างสูงกับ “กลไก” สำหรับจัดการความหลากหลาย ความเปลี่ยนแปลง และความแตกต่างในการเติบโตของความรู้และความคิด ความขัดแย้ง และความแตกต่างขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง และนวัตกรรม เมืองสร้างสรรค์ คือ ที่ซึ่งกลุ่มย่อยของกลุ่มย่อย (Clusters of clusters) เกิดขึ้นเพื่อสามารถจัดการตนเองในเรื่องความซับซ้อนการเติบโต

แนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์มีความเด่นชัดในนโยบายทางวัฒนธรรม และการวางแผนเศรษฐกิจ มีนักทฤษฎีหลายคนที่ย้ำให้เห็นความแตกต่างระหว่างเศรษฐกิจเชิงวัฒนธรรม (cultural economy) และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (creative industries) ว่างั้น เศรษฐกิจเชิงวัฒนธรรม คือ การฝึกหัดศิลปิน นักร้อง ภัณฑารักษ์ และนักดนตรี มาด้วยระยะเวลายาวนานด้วยความมั่งคั่งที่เทียบได้กับระบบการดูแลสุขภาพ ซึ่งแหล่งฝึกฝนคือ สถาบันการศึกษา และสถาบันของรัฐ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์คือ ผู้ประกอบการที่มีขอบเขตในการริ่เงิน เป็นที่ซึ่งทุกคนหาเงินบางครั้งมากจากอาชญากรรม แหล่งทรัพยากรก็คือ บนท้องถนนในตลาดและบริษัทเอกชน ผู้ที่ปกป้องวัฒนธรรมสาธารณะต้องการจะป้องกันมันออกจากพลังของตลาด แต่ในแง่ของเมืองสร้างสรรค์จำเป็นที่ทั้งสองอย่างจะต้องมีอยู่คู่กันในระยะที่ใกล้เคียงที่จะมีปฏิสัมพันธ์ และเติมความสมบูรณ์ระหว่างกัน ในเมืองหลวงหลายแห่ง การขัดแย้งกันอย่างได้ผลถูกสร้างขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร : สถาบันทางวัฒนธรรมระดับสูง รวมทั้ง แกลเลอรี พิพิธภัณฑ์ และมหาวิทยาลัยจะอยู่รวมกันในพื้นที่หนึ่ง ส่วนตลาดริมถนน ห้างสรรพสินค้า และสำนักงานใหญ่ของบริษัทสื่อสารมวลชนระดับโลกจะตั้งอยู่ในอีกเขตหนึ่ง การจัดกลุ่ม (Clustering) เป็นวิธีการแก้ปัญหาความซับซ้อน ทั้งนี้ ความซับซ้อนทางวัฒนธรรมเกิดจาก “สำเนียงท้องถิ่นของความไม่เห็นด้วย ความไม่

พึงพอใจ และการทำให้แปลกแยก” ในแง่ของศิลปะ ซึ่งระบุว่างานหมายถึงสิ่งใหม่ สิ่งดั้งเดิม และนวัตกรรม ทั้งนี้อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ก็ต้องการมีกลุ่มย่อย (clusters) ด้วยเช่นกัน โดยระบุว่าผู้เชี่ยวชาญพิเศษมีความหลากหลาย (หัตถกรรม) และมีการแข่งขันในเชิงสร้างสรรค์ (ความแปลกใหม่) ดังนั้น เมืองสร้างสรรค์จึงเป็นผลจากการรวมกลุ่มของประชากรในเมือง และผู้เยี่ยมชม ไม่ใช่เพียงโรงงานอุตสาหกรรม และต้องคิดถึง “เทศกาล” (festival) ไม่ใช่ “โรงงาน” (factory) สิ่งสำคัญต่อกลุ่มคนสร้างสรรค์ไม่ใช่ความเหมือน แต่เป็นความแตกต่างและหลากหลาย ที่ทำให้เกิดการปะทะของฝ่ายตรงข้ามกัน

สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2014) เขียนงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพชุมชนสร้างสรรค์ ตลาดสร้างสุขชุมชนสร้างสรรค์” กล่าวว่า นิยามเมืองสร้างสรรค์ขององค์กรยูเนสโก คือ เมืองที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสร้างสรรค์ (Creative Industry) ซึ่งเป็นการร่วมมือระหว่างชุมชนท้องถิ่นและภาครัฐในการสร้างสรรค์เมืองผ่านการพัฒนาเศรษฐกิจ โครงสร้างทางสังคม สภาพแวดล้อม และการนำสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ประเพณีท้องถิ่นมาผสมผสานกับความทันสมัยใหม่ ซึ่งองค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ คือ

1. การสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้แก่เมือง (Cultural Identity)
2. การสร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมให้มีความเปิดกว้าง (Diversity & Open Society) เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
3. การรวบรวมนักคิด และผู้ประกอบการสร้างสรรค์ (Talent/Creative Entrepreneur) เพื่อรวบรวมผู้มีความคิดสร้างสรรค์ในการผสมผสานวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีวัฒนธรรม
4. การสร้างพื้นที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Talent & Facility) โดยสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอ และมีคุณภาพ ที่ก่อให้เกิดสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการผลิตนักคิด และธุรกิจสร้างสรรค์
5. การบริหารจัดการเมือง (Management) องค์กรภาครัฐและเอกชนจะต้องมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเมือง โดยเป็นองค์กรที่มีความยืดหยุ่น และทำงานประสานกันเพื่อพัฒนาไปสู่เป้าหมายได้อย่างสร้างสรรค์

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เมืองสร้างสรรค์ หมายถึง เมืองที่มีการพัฒนา หรือ สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ หรือ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นความร่วมมือกันระหว่าง ชุมชนท้องถิ่น และภาครัฐ โดยเมืองสร้างสรรค์มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. การสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้แก่เมือง (Cultural Identity)
2. การสร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมให้มีความเปิดกว้าง (Diversity & Open Society)
3. การรวบรวมนักคิด และผู้ประกอบการสร้างสรรค์ (Talent/Creative Entrepreneur)
4. การสร้างพื้นที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Talent & Facility)
5. การบริหารจัดการเมือง (Management)

2.2 เอกสารเกี่ยวกับเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ขององค์กร UNESCO

องค์กร UNESCO Creative Cities Network (2004) เขียนบทความเรื่อง The Creative Cities Network กล่าวว่า เกณฑ์การเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบขององค์กรยูเนสโก มี 7 ข้อ ได้แก่

1. มีการออกแบบอุตสาหกรรม
2. การออกแบบ ๆ และการสร้างสภาพแวดล้อม สถาปัตยกรรม การวางผังเมือง พื้นที่สาธารณะ อนุสาวรีย์ การขนส่ง และอื่น ๆ ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม
3. มีโรงเรียนที่สอนการออกแบบ และศูนย์วิจัยการออกแบบ
4. ฝึกกลุ่มผู้สร้างและนักออกแบบที่มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในระดับท้องถิ่น หรือระดับประเทศ
5. มีประสบการณ์ในการเป็นเจ้าของภาพจัดงานแสดงสินค้างานแสดงสินค้าและจัดแสดงนิทรรศการ เกี่ยวกับการออกแบบ
6. ให้นักออกแบบของท้องถิ่น และสถาปนิกการวางผังเมือง ได้ใช้ประโยชน์จากวัสดุในท้องถิ่น และ ธรรมชาติ
7. อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนโดยการออกแบบ เช่น สถาปัตยกรรม การตกแต่งภายใน แฟชั่นสิ่งทอ เครื่องประดับและ อุปกรณ์ การออกแบบเมือง

องค์กร UNESCO Creative Cities Network (2004) เขียนบทความเรื่อง UNESCO Creative City Network's Mission Statement กล่าวว่าเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์มีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือให้กับเมืองที่ได้รับการยอมรับให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ เป็นปัจจัยเชิงกลยุทธ์ของการพัฒนา

อย่างยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยการเข้าร่วมเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ต้องทราบถึงข้อปฏิบัติร่วมกัน ที่จะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และอุตสาหกรรมทางด้านวัฒนธรรมต่าง ๆ การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเมือง โดยวัตถุประสงค์ของเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ขององค์กร UNESCO มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศของเมืองที่ได้รับเลือกให้เป็นเมืองสร้างสรรค์เพื่อเป็นกลยุทธิ์ในการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน
2. ช่วยกระตุ้นและเสริมสร้างความคิดริเริ่มที่นำโดยสมาชิกเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ เพื่อทำให้ความคิดสร้างสรรค์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาเมือง โดยผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
3. เสริมสร้างการผลิตการจัดจำหน่ายและเผยแพร่กิจกรรมทางวัฒนธรรมสินค้าและบริการทางวัฒนธรรม
4. พัฒนาศูนย์รวมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เพื่อขยายโอกาสสำหรับผู้ประกอบการสร้างสรรค์และผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านวัฒนธรรม
5. เพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ทางด้านวัฒนธรรม ทำให้เกิดความหลากหลายของสินค้าทางวัฒนธรรมและบริการที่เหมาะสมแก่กลุ่มผู้ประกอบการสร้างสรรค์
6. เพื่อการบูรณาการทางด้านวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเป็นกลยุทธ์และแผนการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสร้างพื้นที่ของความคิดสร้างสรรค์ให้มีความโดดเด่น และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์
7. เพื่อแบ่งปันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้และแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด
8. เพื่อเชื่อมโยงให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม
9. เพื่อศึกษาวิจัย และประเมินผลให้กับเมืองสร้างสรรค์แต่ละที่
10. เพื่อเป็นนโยบายและการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน
11. เพื่อกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

องค์กร UNESCO Creative Cities Network (2018) เขียนบทความเรื่อง UNESCO Creative City Programme for sustainable development ได้กล่าวถึงเมือง 180 เมืองจาก 72 ประเทศทั่วโลก ที่ได้รับรางวัลเมืองสร้างสรรค์ทั้ง 8 สาขา ตั้งแต่ค.ศ. 2004 – 2017 โดยแบ่งเมืองสร้างสรรค์ออกเป็น 7

กลุ่ม ได้แก่ 1. เมืองแห่งการออกแบบ 2. เมืองแห่งอาหาร 3. เมืองแห่งภาพยนตร์ 4. เมืองแห่งดนตรี 5. เมืองแห่งสื่อศิลปะ 6. เมืองแห่งวรรณกรรม 7. เมืองแห่งหัตถกรรมและศิลปะพื้นบ้าน

ตารางที่ 1.1 แสดงการคัดเลือกเมืองสร้างสรรค์ขององค์กร UNESCO ค.ศ. 2004 – 2017

ปี (ค.ศ.)	ออกแบบ	อาหาร	ภาพยนตร์	ดนตรี	สื่อศิลปะ	วรรณกรรม	หัตถกรรม และศิลปะ พื้นบ้าน	จำนวน เมืองที่ เข้าร่วม
2004						1	1	2
2005	2	1					1	4
2006	1			2				3
2007	-	-	-	-	-	-	-	-
2008	3			1	1	2	1	8
2009			1	1			1	3
2010	3	1	1			1	1	7
2011	1	1				1		3
2012	1	1		1		1	1	5
2013		1		1	2	1	2	7
2014	5	3	3	3	5	4	5	28
2015	6	10	3	10	1	9	8	41
2016	-	-	-	-	-	-	-	-
2017	9	8	5	12	5	8	17	64

ที่มา <https://en.unesco.org>

จากตารางแสดงให้เห็นว่ามีการเข้าร่วมเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ตั้งแต่ค.ศ. 2004 ซึ่งเป็นปีแรกที่ได้มีการจัดตั้งเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ขององค์กร UNESCO ซึ่งในแต่ละปีมีจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นจากเดิม แสดงให้เห็นว่าประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกให้ความสนใจกับเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ในค.ศ. 2007 และค.ศ. 2016 ไม่มีการคัดเลือกเมืองสร้างสรรค์ ปัจจุบันมีเมืองสร้างสรรค์ทั้งหมด 180 เมือง จาก 72 ประเทศทั่วโลก

องค์กร UNESCO Creative City Network (2017) เขียนบทความเรื่อง 64 Cities Join the UNESCO Creative Cities Network กล่าวว่า เมือง 64 แห่งจาก 44 ประเทศได้รับการแต่งตั้งจาก ยูเนสโกเมืองสร้างสรรค์โดยอริบตี Irina Bokova พวกเขาเข้าร่วมเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ขององค์กร ยูเนสโก เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เพื่อเป็นแรงผลักดันสำคัญสำหรับการพัฒนาเมืองให้ยั่งยืนมากยิ่งขึ้น เครือข่ายนี้ได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นจากหน่วยงานท้องถิ่น

เมืองสร้างสรรค์ใหม่ของ UNESCO 64 แห่ง แบ่งตามสาขา ดังนี้

1. สาขาศิลปะวัฒนธรรมการบริโภค (Gastronomy) มี 8 เมือง ได้แก่
 - Alba (Italy)
 - Buenaventura (Colombia)
 - Cochabamba (Bolivia)
 - Hatay Metropolitan Municipality (Turkey)
 - Macao Special Administrative Region, Panama City (Panama)
 - Paraty (Brazil)
 - San Antonio (United States of America)
2. สาขาดนตรี (Music) มี 12 เมือง ได้แก่
 - Almaty (Kazakhstan)
 - Amarante (Portugal)
 - Auckland (New Zealand)
 - Brno (Czechia), Chennai (India)
 - Daegu Metropolitan City (Republic of Korea)
 - Frutillar (Chile), Kansas City (United States of America)
 - Morelia (Mexico)
 - Pesaro (Italy)
 - Praia (Cabo Verde)
 - Norrköping (Sweden)

3. สาขาหัตถกรรมพื้นบ้าน มี 17 เมือง ได้แก่

- Baguio City (Philippines)
- Barcelos (Portugal)
- Cairo (Egypt)
- Carrara (Italy)
- Chiang Mai (Thailand)
- Chordeleg (Ecuador)
- Gabrovo (Bulgaria)
- João Pessoa (Brazil)
- Kütahya (Turkey)
- Limoges (France)
- Madaba (Jordan)
- Ouagadougou (Burkina Faso)
- Porto-Novo (Benin)
- Sheki (Azerbaijan)
- Sokodé (Togo)
- Tétouan (Morocco)
- Tunis (Tunisia)

4. สาขาไม้เตี้ย มี 5 เมือง ได้แก่

- Braga (Portugal)
- Changsha (China)
- Guadalajara (Mexico)
- Košice (Slovakia)
- Toronto (Canada)

5. สาขาการออกแบบ มี 9 เมือง ได้แก่

- Brasilia (Brazil)

- Cape Town (South Africa)
- Dubai (United Arab Emirates)
- Greater Geelong (Australia)
- Istanbul (Turkey)
- Kolding (Denmark)
- Kortrijk (Belgium)
- Mexico City (Mexico)
- Wuhan (China)

6. สาขาภาพยนตร์ มี 5 เมือง ได้แก่

- Bristol (United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland)
- Łódź (Poland)
- Qingdao (China)
- Terrassa (Spain)
- Yamagata City (Japan)

7. สาขาวรรณกรรม 8 มี เมือง ได้แก่

- Bucheon (Republic of Korea)
- Durban (South Africa),
- Lillehammer (Norway)
- Manchester (United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland)
- Milan (Italy)
- Québec City (Canada)
- Seattle (United States of America)
- Utrecht (Netherlands)

ปัจจุบันเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของยูเนสโก มีทั้งหมด 180 เมือง 72 ประเทศ เมืองสร้างสรรค์ทั้งหมดมุ่งมั่นที่จะพัฒนาและแลกเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมที่สร้างสรรค์

สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมทางวัฒนธรรม และรวมวัฒนธรรมเข้ากับนโยบายการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน

2.3 เอกสารเกี่ยวกับเมืองโซล

2.3.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเมืองโซล

ที่ตั้ง

โซล ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศเกาหลีใต้ และมีพื้นที่ 605.52 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 0.61% ของเกาหลีใต้ และมีพื้นที่ 30.30 กม. จากเหนือจรดใต้ และ 34.78 กม. จากตะวันตกไปตะวันออก แม่น้ำฮัน (Han River) ไหลผ่านใจกลางกรุงโซล และแบ่งเมืองออกเป็นสองส่วน คือ ทิศเหนือและทิศใต้

ภาพที่ 2.1 แผนที่เมืองโซล

ที่มา <https://kumu.brocku.ca>

เนื่องจากโซล มีนโยบายด้านการท่องเที่ยวจึงทำให้มีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวนมากที่โซลเพิ่มขึ้นจากค.ศ. 2000 เป็นจำนวน 11.42 ล้านคน ในค.ศ. 2015 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 10.41 ล้านคน และค.ศ. 2016 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 13.05 ล้านคน เดินทางมาท่องเที่ยวในโซล ประเทศเกาหลีใต้

Foreign tourist visits to Seoul from 2014-2016

Data: Seoul Metropolitan Government

	2014	2015	2016
Tourists visiting Seoul	11.42 million	10.41 million	13.5 million

ภาพที่ 2.2 จำนวนนักท่องเที่ยวในค.ศ. 2014 – 2016

ที่มา <http://www.hani.co.kr>

อภิชาต ตียะจันทร์ (2010) เขียนบทความเรื่อง South Korea ได้กล่าวว่า กรุงโซลเป็นเมืองหลวงของประเทศเกาหลี และได้กลายเป็นศูนย์กลางทางการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการคมนาคมของเกาหลีมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน นอกจากจะเป็นเมืองที่มีความเก่าแก่ และเป็นแหล่งรวบรวมประวัติศาสตร์แล้ว โซลยังเป็นศูนย์กลางของความทันสมัย เทคโนโลยี นวัตกรรม และศิลปะอีกด้วย นอกจากนี้โซลยังเป็นเมืองท่องเที่ยวลำดับต้น ๆ ของโลกอีกด้วย โซลดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเข้ามาได้มากมายในแต่ละปี ทั้งยังเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยสีสันแต่ในขณะเดียวกันยังมีบรรยากาศเมืองที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น

พระราชวังคยองบก (Gyeongbookung) เป็นพระราชวังที่สำคัญแห่งหนึ่งในประเทศเกาหลีในฐานะที่เคยเป็นวังหลวงของกษัตริย์ และเป็นสัญลักษณ์อันสง่างามแห่งราชวงศ์โชซอน ในอดีตมีอาคารจำนวน 200 หลัง ปัจจุบันเหลือเพียง 10 หลัง แต่ยังคงทำการบูรณะเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง

หอคอยสูงเฉียดฟ้าบนภูเขาหนัมซาน (N Seoul Tower) ที่อยู่ใจกลางกรุงโซล เป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการจะสัมผัสทัศนทัศน์เหนือกรุงโซล ทั้งยามกลางวันและยามค่ำคืนโดยชั้นบนสุดของหอคอยจะมีหอดูดาว และภัตตาคารที่หมุนได้ 360 องศา และมีการจัดนิทรรศการด้านวัฒนธรรมอีกด้วย

แม่น้ำฮัน (Han River) แม่น้ำสายสำคัญที่ไหลผ่านกรุงโซล มีกิจกรรมให้ทำอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการล่องเรือชมทิวทัศน์สองฟากฝั่ง (Han River Cruise) ทำให้ได้สัมผัสกับแม่น้ำฮันแบบใกล้ชิด บริเวณแม่น้ำฮันได้นำการพัฒนาขึ้นใหม่ เพื่อให้เป็นเขตพักผ่อนหย่อนใจของชาวเมือง

สวนพฤกษศาสตร์โซล (Seoul Forest) เป็นที่พอกพอดขนาดใหญ่ใจกลางเมืองโซล ได้รับการสร้างขึ้นใหม่ในค.ศ. 2005 เป็นป่าครบวงจร โดยเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบผังเมืองใหม่ซึ่งช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตคนในเมืองให้ดีขึ้น

คลองชองเกซอน (Cheonggyecheon) ผลงานการฟื้นฟูของประธานาธิบดีลี มยองบัก (李明박, Lee Myungpark) เมื่อครั้งยังดำรงตำแหน่งอยู่ มีโครงการให้หรือไฮเวย์ที่ฝังตม่อลงในคลองชองเกซอน ซึ่งทำให้น้ำเน่าเสียและบดบังทิวทัศน์ของเมืองออกไป จนได้คลองชองเกซอนโฉมใหม่ที่ใสสะอาด และกลายมาเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวโซลนับตั้งแต่ค.ศ. 2005

องค์กร UNESCO (2011) เขียนบทความเรื่อง 10 เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับ โซล เมืองสร้างสรรค์ของ UNESCO ได้กล่าวว่

1. โซลเป็นเมืองที่ถูกก่อตั้งอยู่บนพื้นฐานการออกแบบ กษัตริย์แทโจเป็นผู้ก่อตั้งราชวงศ์โจซอน (Joseon Dynasty) และได้สถาปนาเมืองโซลให้กลายเป็นเมืองหลวงของประเทศเกาหลีในปีค.ศ. 1394 โซลถูกออกแบบมาโดยคำนึงถึงความสำคัญทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำเกษตรกรรม และการค้าขายได้ง่าย โซลเป็นเมืองที่มีความเจริญรุ่งเรืองมานานกว่า 600 ปี พร้อมกับผู้คน ที่รักในศิลปะ และวัฒนธรรม ตลอดหลายปีที่ผ่านมาการออกแบบของเมืองโซลมีความไม่เหมือนใคร และเต็มไปด้วยความอบอุ่นที่มุ่งเน้นไปด้วยการพบปะผู้คน มีแม่น้ำฮันไหลผ่านโซล และโซลยังเป็นเมืองที่มีความก้าวหน้าด้านการออกแบบ ด้านสิ่งแวดล้อมนับตั้งแต่ที่ได้ก่อตั้งเมืองขึ้นมา

2. โซลเป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์ โซล เป็นเมืองที่มีเรื่องราวที่มีคุณค่ามากมายนับไม่ถ้วนที่สืบต่อกันมาอย่างยาวนาน และเป็นเมืองที่ประวัติยาวนานกว่า 2,000 ปี โครงสร้างสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมของเกาหลี เช่น พระราชวัง ป้อมปราการ ที่อยู่อาศัย และตัวอักษรฮันกิล (Hangeul) เป็นสิ่งที่มีความสร้างสรรค์ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี

3. โซลเป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมนำโดยพลเมืองของตน เป็นเวลามากกว่า 600 ปีแล้วนับตั้งแต่โซลกลายเป็นเมืองหลวงของประเทศเกาหลี ความคิดและเครื่องมือที่มีความทันสมัยที่ถูกคิดค้นขึ้นโดยประชาชน มีส่วนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในประวัติศาสตร์ และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน จากกษัตริย์ผู้สร้างระบบการเขียนที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นวิทยาศาสตร์ และนักประดิษฐ์

เครื่องวัดฝนแห่งแรกของโลก ศิลปะในการตัดลายมือ และสถาปนิกที่สร้างพระราชวังและวัดต่าง ๆ คนเมืองโซลยังคงสร้างประวัติศาสตร์อันสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง และมีความบันเทิง การแสดงอีกด้วย เช่น การขับร้องเพลงพื้นบ้าน การละเล่นพื้นเมือง

4. โซลเป็นเมืองที่ประสบผลเชิงลบจากอุตสาหกรรม ด้วยนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และการผลิต จึงมีการสร้างโรงงานและโรงงานเคมีหลายแห่งในโซล ซึ่งการที่มีโรงงานเป็นจำนวนมากจึงก่อให้เกิดมลพิษในเมืองขึ้น และการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “ปาฏิหาริย์แห่งแม่น้ำฮัน” ซึ่งเป็นความสำเร็จที่น่าตกใจอย่างมาก ในขณะที่ประชากรมีจำนวนมากขึ้นถึง 10 ล้านคน โซลเริ่มประสบปัญหาของการพัฒนาเป็นเมืองขนาดใหญ่ ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านการจราจร และปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย

5. โซลเป็นเมืองที่มีความฝันอีกครั้ง ในขณะที่ตะวันตกได้พัฒนาเป็นสังคมอุตสาหกรรมในช่วง 200 ปีที่ผ่านมา โซลได้กลายมาเป็นสังคมอุตสาหกรรมในระยะเวลา 50 ปีที่ผ่านมา ปัจจุบันโซลและประชาชนแสดงให้เห็นว่าโซลเป็นเมืองที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว รวมถึงคุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น และพวกเขาก็เริ่มที่จะมีความฝันครั้งใหม่ที่จะทำให้โซลกลายเป็นเมืองที่มีความโดดเด่น

6. โซลเป็นเมืองที่ใช้นโยบายเกี่ยวกับการบริหารงานสร้างสรรค์ เป้าหมายของกรุงโซลคือการเป็นเมืองแห่งความสุขสำหรับพลเมืองและเมืองอันเป็นที่รักของทั่วโลก ด้วยความเชื่อว่าการออกแบบและวัฒนธรรมจะทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันในเมือง โซลตั้งเป้าหมายที่จะเป็นเมืองแห่งวัฒนธรรมสร้างสรรค์ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาล นโยบายที่โซลใช้ในการพัฒนาคือการใช้กลยุทธ์เศรษฐกิจแห่งดีไซน์ (Designomics) ซึ่งคือการรวมเอาการออกแบบและวัฒนธรรมเข้าด้วยกันเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ นโยบายของรัฐบาลที่สร้างสรรค์ในโซลคือการนำแนวคิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่มีคุณค่ามาใช้เพื่อความสุขของพลเมือง

7. โซลเป็นเมืองที่ให้ความสำคัญสูงสุดกับมูลค่าของการออกแบบสร้างสรรค์ ปัจจุบันความรู้เกี่ยวกับการออกแบบของชาวโซลได้สูงถึงจุดของการพูดคุยได้อย่างอิสระเกี่ยวกับด้านต่าง ๆ ของการออกแบบรวมทั้งการออกแบบการบริการ และการออกแบบระบบซึ่งเป็นด้านซอฟต์แวร์ของการออกแบบ ความต้องการที่เพิ่มขึ้น และมาตรฐานวัฒนธรรมของประชาชน การออกแบบจำเป็นต้องแสดงถึงความสำเร็จของการใช้นโยบายของเมืองที่เน้นการออกแบบสร้างสรรค์ ซึ่งขณะนี้โซลกำลังอยู่ระหว่างการ

ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากมูลค่าเชิงปริมาณที่สร้างขึ้นจากการพัฒนา และการเติบโตของอุตสาหกรรม วัฒนธรรมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

8. โซลเป็นเมืองที่อยู่ร่วมกับการออกแบบในชีวิตประจำวัน โซลกำลังพยายามที่จะกลายเป็นเมืองที่มีมาตรฐานด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่ดีขึ้นและเป็นเมืองสำหรับคนที่มีการออกแบบเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน โซลกำลังพยายามเปลี่ยนความคิดที่ว่า การออกแบบจะมีเพียงผู้เชี่ยวชาญเท่านั้นที่มีความสามารถในการสร้างสรรค์งานออกแบบ ให้เป็นทุกคนสามารถมีส่วนร่วมกับการสร้างสรรค์นอกรูปแบบได้ โซลได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกแบบที่สร้างสรรค์เพื่อกระตุ้นศักยภาพการออกแบบของพวกเขา นอกจากนี้เมืองยังมีการพัฒนาเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการออกแบบให้มีความก้าวล้ำและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นในระยะยาว

9. โซลเป็นเมืองที่ใช้การออกแบบเพื่อสวัสดิการสังคม การออกแบบในกรุงโซลเริ่มต้นจากมุมมองของการหมุนเวียนเครือข่ายนิเวศวิทยาของผู้คนและธรรมชาติและนโยบายการออกแบบมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชาชนมีความสุขในการใช้ชีวิตและเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในเมือง ด้วยการออกแบบที่ใส่ใจและคำนึงถึงผู้ที่มีความลำบากทางเศรษฐกิจ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม โซลจึงพยายามสร้างโอกาสในการสัมผัสและเพลิดเพลินกับการออกแบบได้ทุกที่ทุกเวลา กรุงโซลกำลังดำเนินการออกแบบภาคสวัสดิการสังคมเพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมชุมชนที่ยั่งยืน และสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเมือง

10. โซลเป็นเมืองที่ประชาชนนานาชาติเข้ามามีส่วนร่วมในเมือง Seoul Metropolitan City ไม่เพียงแต่จัดทำ ‘Another Hope through Design’ และให้คุณค่าที่แท้จริงของการ ‘Design Caring for Citizens’ โดยการแบ่งปันประสบการณ์และความรู้มากมายในฐานะเมืองออกแบบ และยังนำเสนอรูปแบบทางสังคมที่สมจริงด้วยการออกแบบอีกด้วย

Seoul Design Foundation (2011) เขียนบทความเรื่อง Seoul UNESCO City of Design ได้กล่าวถึง อุตสาหกรรมออกแบบของโซลว่าเป็นสิ่งสำคัญของเมืองโซล และเครื่องมือในการพัฒนา คือ การเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรม และการสร้างมูลค่าใหม่ รัฐบาลโซลพยายามที่จะทำให้อุตสาหกรรมการออกแบบกลายเป็นอุตสาหกรรมชั้นนำของเมือง และพร้อมสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี โดยเฉพาะ DDP (Dongdaemun Design Plaza) ที่มีศูนย์การจัดนิทรรศการ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการ

ค้นคว้าการศึกษา ซึ่งจะถูกก่อตั้งที่ใจกลางเมืองของโซลที่เคยเป็นสนามกีฬาทางแดมุนมาก่อน (Dongdaemun Stadium) มีงานมากกว่า 170,000 งานที่ถูกสร้างขึ้นภายในอุตสาหกรรมการออกแบบ เพียงอย่างเดียว มีนักออกแบบการสร้าง และผู้ให้คำปรึกษาในการออกแบบ ด้านแฟชั่น การโฆษณา ด้านสถาปัตยกรรม การออกแบบเกม การพัฒนาดิจิทัล และด้านอื่น ๆ โซลมีองค์กรด้านการออกแบบที่สำคัญ มีงานแฟร์(Fairs) และอีเว้น(Events) ต่าง ๆ ที่สำคัญ ดังนี้

องค์กรด้านการออกแบบที่สำคัญ

1. องค์กรการออกแบบของประเทศเกาหลี KIDP (Korea Institute of Design Promotion) ถูกก่อตั้งในเดือนพฤษภาคม ในค.ศ. 1970 เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมการออกแบบ โดยมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการออกแบบ และการสร้างศักยภาพในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมการออกแบบของประเทศเกาหลี และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวเกาหลีใต้
2. องค์กรการออกแบบโซล เป็นองค์กรพิเศษที่ให้บริการครบวงจร และระบบสนับสนุนที่มีส่วนช่วยในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมการออกแบบของกรุงโซล บนพื้นฐานของความเป็นมืออาชีพและประสิทธิภาพ ซึ่งรับผิดชอบในการพัฒนาโปรแกรม สร้างระบบ และรวบรวมข้อมูลเพื่อให้แน่ใจว่าการออกแบบ DDP (Dongdaemun Design Plaza) จะไม่มีปัญหา ในค.ศ 2013
3. ศูนย์ออกแบบกรุงโซลเป็นหน่วยงานส่งเสริมการออกแบบของ Metropolitan City of Seoul จัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน และเพื่อการพัฒนากระบวนการออกแบบที่ยั่งยืน จุดประสงค์ของศูนย์การออกแบบกรุงโซล คือ การเสริมสร้างการแข่งขันการออกแบบผลิตภัณฑ์ของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง และการมีส่วนร่วมในการสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงในภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ
4. ศูนย์แฟชั่นกรุงโซล ถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมแฟชั่น ศูนย์แฟชั่นของกรุงโซลดูแลรับผิดชอบการจัด Fashion Week และดำเนินนโยบายเพื่อส่งเสริมอาชีพในอุตสาหกรรมแฟชั่นและโครงการสนับสนุนการออกแบบแฟชั่น

งานแฟร์ (Fairs) และงานอีเวนต์ (events) ที่สำคัญ

1. งาน The Seoul Design Fair เป็นงานวัฒนธรรมและเป็นงานที่จัดโดย The Seoul Metropolitan City เพื่อที่จะกลายมาเป็นเมืองศูนย์กลางการออกแบบของโลก ในค.ศ. 2010 โซลได้รับเลือกเป็น เมืองหลวงแห่งการออกแบบโลก (World Design Capital) The Seoul Design Olympiad ถูกสร้างขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเป็น 1 ในสมาชิกของเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ของ UNESCO ที่เป็นองค์กรเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนผ่านการปรับปรุงด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของเมือง
2. งาน The Design Korea Event แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของอุตสาหกรรม การออกแบบสำหรับประเทศ และการพัฒนาในภายหลัง กระทรวงการค้า อุตสาหกรรม และพลังงาน และ องค์กร KIDP จัดงานประจำปีนี้เพื่อเสริมสร้างนวัตกรรมในด้านการออกแบบเพื่อสนับสนุนธุรกิจ การออกแบบ และการตลาด เพื่อขยายวัฒนธรรมการออกแบบ
3. งาน Seoul Design Festival ถูกจัดขึ้นครั้งแรกใน ค.ศ. 2002 เป็นโอกาสดีที่จะให้ ผู้เข้าร่วมงานได้รู้จักกับการออกแบบ โดยเฉพาะอีเวนต์ที่ถูกจัดขึ้นโดย บริษัท Design House Co., Ltd และมีการส่งเสริมนักออกแบบรุ่นใหม่ ด้วยการตีพิมพ์ลงในนิตยสารรายเดือน
4. งาน Kyung Hyang Housing Fair เป็นงานนิทรรศการขนาดใหญ่ที่ถูกจัดขึ้นโดย Kyung Hyang Housing และ บริษัทหนังสือพิมพ์ Kyung Hyang และได้รับการสนับสนุนจาก Seoul Metropolis งาน Kyung Hyang Housing Fair เป็นขนาดใหญ่ที่สุดในประเภทของวัสดุก่อสร้าง และเฟอร์นิเจอร์
5. งาน Seoul Fashion Week เป็นการรวมตัวด้านแฟชั่นครั้งแรกของประเทศเกาหลี งาน Seoul Fashion Week ถูกจัดขึ้นทุก ๆ ปี เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงอุตสาหกรรมสิ่งทอ และแฟชั่นระดับโลกของเกาหลี และยกระดับแฟชั่นของโซลให้เป็นมาตรฐานระดับโลกให้เหมือนกับ ปารีส มิลาน มิลาโน นิวยอร์ก และลอนดอน

2.3.2 การปรับปรุงพื้นที่และการพัฒนาเมืองโซล

อภิสัทธ์ โล่ศตรูโกล (2012) เขียนบทความเรื่อง Creative City เมื่อความมั่งคั่งสร้างจากเมือง ได้กล่าวไว้ว่าทิวทัศน์ใหม่จากภูเขาลูก คลองชองเกชอน (Cheonggyecheon) เหมือนเป็นมุดแรกที่กระตุกให้ชาวเมืองเห็นถึงความเป็นไปได้ในการปรับปรุงพื้นที่เพื่อคืนคุณภาพชีวิตกลับสู่ประชาชนแม้ว่าในช่วงเริ่มต้นจะต้องมีการประชุมมากกว่า 2000 ครั้งและมีเสียงต่อต้านจากชาวบ้านและร้านค้าเรื่องการทุบถนนและทางด่วนที่สร้างทับคลองอายุกว่า 600 ปี แห่งนี้ แต่ทว่านายลี มยองบัก ผู้ว่าการกรุงโซลในขณะนั้นซึ่งปัจจุบันได้รับเลือกให้เป็นประธานาธิบดีก็ฝ่าฟันเสียงคัดค้านจนมีการก่อสร้างแล้วเสร็จในค.ศ. 2005 เมื่อคลองแห่งนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยวงเงินประมาณ 1 หมื่นล้านบาทกรุงโซลก็ได้พื้นที่ธรรมชาติสองฝั่งคลองที่มีทางเดินยาวเกือบ 3 กิโลเมตรสำหรับเดินเล่นและจัดกิจกรรมด้านศิลปะและดนตรีจนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งกลางวันและกลางคืนทำให้พื้นที่โดยรอบคลองถูกพัฒนาจากอาคารเก่าทรอม มาเป็นสำนักงานทันสมัยและแหล่งช้อปปิ้ง ความสำเร็จก้าวแรกถูกส่งต่อมายังผู้ว่าการกรุงโซลคนใหม่ นายโอ เซฮุน ซึ่งได้รับเลือกให้เข้ารับตำแหน่งในค.ศ. 2006 เขาปรับทำหน้าทีสานต่อโครงการที่ทำให้โซเปลี่ยนโฉมหน้าไปอีกระดับการสร้างอาคารว่าการกรุงโซใหม่ด้วยเงินประมาณ 7680 ล้านบาทก่อให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์อีกครั้งว่าสมควรหรือไม่ในการนำอาคารทันสมัยมาวางเคียงคู่กับอาคารผู้ว่าการหลังเก่า ที่สร้างมาตั้งแต่สมัยถูกญี่ปุ่นยึดครองในค.ศ. 1962แต่ก็นับได้ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ในการส่งข้อความต่อชาวเมืองและโลกว่าโซเป็นเมืองที่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันด้วยการโอบกอดวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ที่แม้ว่าจะขมขึ้น จากการถูกรุกรานและครอบครองโดยต่างชาติหลายครั้งแต่ขณะเดียวกันโซลก็พร้อมจะเดินไปข้างหน้าพร้อมกับโอกาสใหม่ ๆ และคุณภาพชีวิตที่ดีของชาวเมือง

ภาพที่ 2.3 คลองชองเกชอน (Cheonggyecheon Stream)

ที่มา <http://www.sguinevere.com>

ทงแดมุน ดีไซน์พลาซ่า (Dongdaemun Design Plaza) ที่จะผุดขึ้นกลางตลาดค้าส่งเสื้อผ้าทงแดมุนและย่านธุรกิจการเงินใหม่ในยองซาน แวดล้อมไปด้วยตึกสูงฝีมือสถาปนิกที่มีชื่อเสียงระดับโลกอย่าง ซาฮา ฮาดิด (Zaha Hadid) และเรโนโซ เปียโนให้โซ (Renzo Piano) ทำให้โซลมีทั้งกลิ่นอายและเนื้อหาของความเป็นศูนย์กลางการออกแบบและธุรกิจที่ทันสมัยอย่างที่ผู้ว่าโอ เซฮุน คาดหวังไว้ว่า "ถ้าหากต้องการดูดีไซน์ ล่าสุดต้องไปที่กรุงโซล"

ภาพที่ 2.4 ทงแดมุน ดีไซน์พลาซ่า (Dongdaemun Design Plaza)

ที่มา <http://sanskrutivacations.com>

โครงการดิจิทัล มีเดีย ซิตี้ (Digital media city : DMC) บนพื้นที่ 570,000 ตารางเมตรบริษัทต่างชาติด้านการพัฒนาซอฟต์แวร์ และเป็นศูนย์กลางให้บุคลากรด้านไอที สถานศึกษา ภาคธุรกิจ และศูนย์วิจัยเพื่อพัฒนาได้มารวมกันเป็นชุมชนดิจิทัลแห่งใหม่ที่ตึก DMC สูง 133 ชั้นนี้ ซึ่งคาดว่าจะก่อให้เกิดการจ้างงานถึง 2.7 แสนคน

อย่างไรก็ตามแม้ว่าโซลจะเต็มไปด้วยตึกสูงและแสงไฟหลากสีสั่นในยามค่ำคืนแต่ทว่าในช่วงกลางวันถ้าหากเพลงมองอย่างไรละเอียด พบว่าจุดสีเขียวซึ่งประดับประดาอยู่บนหลังคาของตึกเหล่านั้นมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของการพัฒนาพื้นที่ริมแม่น้ำฮันซึ่งมีการสร้างสวนสาธารณะตลอดริมฝั่งแม่น้ำระยะทางยาวกว่า 4.6 กิโลเมตรเพื่อใช้เป็นสถานที่พักผ่อนแล้วโครงการส่งเสริมพื้นที่สีเขียวในแนวตั้ง ก็อยู่ในความสนใจของเทศบาลเมืองโซลเช่นกัน "การปฏิวัติหลังคา" เป็นโครงการที่เทศบาลใช้เงินกว่า 1,000 ล้านบาทในการสร้างแรงจูงใจ ให้กับเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ในการ

สร้างสวนสาธารณะบนหลังคาตึกตั้งแต่ค.ศ. 2002 จากเดิมที่พื้นที่บนหลังคานั้นต้องถูกปิดไว้ ด้วยเหตุผลด้านความปลอดภัยและการดูแลรักษาอาคารแต่ผลจากการดำเนินโครงการนอกจากจะเพิ่มพื้นที่สีเขียวขนาด 243,000 ตารางเมตรบนยอดอาคารจำนวน 550 แห่งแล้ว เทศบาลยังต้องระดมทุกศาสตร์ของการออกแบบมาใช้โดยต้องคำนึงตั้งแต่การออกแบบโครงสร้างให้รองรับน้ำที่จะต้องรั่วไหลและรากของต้นไม้ที่จะทะลุมาตามกำแพง ท้ายที่สุดแล้วเงินที่ลงทุนไปเพื่อชดเชยค่าก่อสร้างส่วนบางส่วนไม่เพียงส่งผลต่อการปรับคุณภาพชีวิต ด้วยการเคลื่อนย้ายพื้นที่สีเขียวเข้ามาอยู่บนหลังคาที่พักอาศัยและห้างสรรพสินค้าเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อคุณภาพอากาศ การประหยัดพลังงานในอาคารโดยช่วยลดการใช้เครื่องทำความร้อนในฤดูหนาวและประหยัดการใช้เครื่องปรับอากาศฤดูร้อนอันดุเดือดของกรุงโซล

ภาพที่ 2.5 มหาวิทยาลัยสตรีอีฮวา (Ewha Womans University)

ที่มา <https://inhabitat.com>

2.4 วิจัยและบทความที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ : กรณีศึกษา เมืองโซล ประเทศเกาหลีใต้ ได้ปรากฏบทความงานวิจัย ดังนี้

กระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative city กรณีศึกษา เมืองเชียงใหม่ โดย พิชชาพัชร สัตยรักษ์ โดยศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ของเมืองเชียงใหม่ สาธารณะรัฐประชาชนจีน และกระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ จากผลการศึกษาพบว่า รัฐบาลเชียงใหม่มีความพยายามที่จะเข้าร่วมเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์มาเป็นระยะเวลาหลายปี จึงมีการส่งเสริมการพัฒนา

เมืองในด้านต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อให้บรรลุตามองค์ประกอบสำคัญ 5 ข้อที่องค์กร UNESCO ได้กำหนดไว้เพื่อที่จะเข้าร่วมเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ได้ โดยรัฐบาลเชียงใหม่ได้สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้แก่เมืองโดยรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของวัฒนธรรมที่แตกต่าง มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเข้าไปถึงเมืองชั้นใน เพื่อสร้างแนวความคิดใหม่ ๆ หรือวัฒนธรรมใหม่ ๆ เพื่อเป็นสถานที่ที่สมบูรณ์แบบสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สร้างสรรค์ที่มีทั้งอารยธรรมตะวันออก และตะวันตกได้ผสมผสานกันและทำให้เกิดเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์ และมีการสร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมให้มีความเปิดกว้าง รัฐบาลเชียงใหม่ยังเชื่อว่าการจะเป็นเมืองสร้างสรรค์ได้นั้นประชาชนในท้องถิ่นจะต้องมีคุณภาพ มีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างผู้เชี่ยวชาญในด้านความคิดสร้างสรรค์เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจของรัฐและจัดตั้งองค์กรที่เป็นแหล่งรวมนักคิดที่เข้ามาช่วยดำเนินงานทางการตลาดและธุรกิจท้องถิ่นแทนรัฐบาล เมืองสร้างสรรค์จะไม่สำเร็จหากการทำงานของรัฐบาลและภาคเอกชนไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันรัฐบาลเชียงใหม่จึงได้จัดตั้งองค์กรของภาครัฐและเอกชนที่มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเมืองโดยเป็นองค์กรที่มีความยืดหยุ่นทำงานประสานกันเพื่อนำไปสู่เป้าหมายได้อย่างสร้างสรรค์ และปัจจัยที่ทำให้ เชียงเป็นเมืองสร้างสรรค์คือพื้นฐานของเมืองเชียงใหม่เป็นสถานที่ที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติมาอยู่รวมกัน (Cultural Diversity) และก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ในทุกด้านโดยที่เห็นได้อย่างเด่นชัดคือการสร้างสถาปัตยกรรมที่มีความผสมผสานของวัฒนธรรมตะวันออกและวัฒนธรรมตะวันตกเข้าด้วยกันซึ่งทำให้เป็นเมืองที่มีเสน่ห์และสามารถสร้างประสบการณ์ใหม่ได้อีกด้วยอีกทั้งที่ตั้งของเมืองเชียงใหม่ยังเป็นทำเลที่ตั้งดูดีผู้ประกอบการสร้างสรรค์ในการสร้างอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญก็คือภาครัฐบาลภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเมืองให้เกิดบรรยากาศแห่งการสร้างสรรค์ตามนโยบายของรัฐบาลที่ผลักดันให้เมืองเชียงใหม่มีระบบเศรษฐกิจใหม่และผลักดันให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ในสาขาการออกแบบ

การพัฒนาศักยภาพชุมชนวัฒนธรรมสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนเชียงใหม่เมืองสร้างสรรค์ โดยกรวรรณ สังขกร และคณะ ศึกษาจากการทบทวนแนวความคิด สืบค้นข้อมูลจากเอกสาร เว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คัดเลือกชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมขององค์กรในชุมชน ในการจัดการชุมชนสร้างสรรค์ เพื่อกำหนดพื้นที่โครงการนำร่อง (Pilot Area) เนื่องจากการเป็นการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการและออกแบบเครื่องมือเพื่อสำรวจข้อมูล โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการสำรวจและประเมินศักยภาพการจัดการชุมชนสร้างสรรค์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แนวทางการจัดการพัฒนาศักยภาพชุมชนเพื่อสนับสนุนเมือง

วัฒนธรรมสร้างสรรค์โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ควรเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อพัฒนา เศรษฐกิจสังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพิ่มบทบาทของภาครัฐ และสถาบันการศึกษาเพื่อ สนับสนุนชุมชนให้มีส่วนร่วมและ โอกาสในการพัฒนามากขึ้น ส่งเสริมบทบาทของภาครัฐกิจเอกชน และ องค์กรพัฒนาเอกชนให้มีส่วนร่วม ร่วมในการพัฒนาชุมชนแผนการบริหารจัดการชุมชนสร้างสรรค์เพื่อ สนับสนุนเมืองวัฒนธรรมสร้างสรรค์ควรมีการ จัดตั้งคณะกรรมการจากหลายภาคส่วนเพื่อร่วมบริหาร วางแผนดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงทุนเดิมที่ชุมชนมีอยู่ จัดให้คนในชุมชนได้ไปศึกษาดูงาน เพื่อเปิดโอกาสให้ได้เห็นสิ่งใหม่ๆ นำมาต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ ประชาสัมพันธ์ชุมชนให้เป็นที่รู้จัก ผ่าน กิจกรรมทางวัฒนธรรม กระตุ้นให้เกิดการดำเนินการ และรวมตัวกันอยู่เสมอๆ และประเมินผลการ ดำเนินงาน เพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน และทำให้เกิดผลสำเร็จอย่างยั่งยืน

บทบาทของตลาดนัดจตุจักรกับการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ โดย พจน์มาศ ไชยสุระภวัฒน์ ศึกษา จากแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และวิเคราะห์ความสำคัญของ ตลาดนัดจตุจักรในแต่ละปัจจัยที่นำไปสู่การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ ผลวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาเมือง สร้างสรรค์ของโลกใช้นโยบายทางด้านวัฒนธรรมโดยมีพื้นที่รองรับกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เรียกว่า “สถานบริการทางวัฒนธรรม” แต่ในบริบทของไทยรูปแบบของสถานบริการทางวัฒนธรรมรูปแบบหนึ่งที่มี คุณสมบัติเหมือนกันแต่เปิดกว้างสำหรับทุกคนมากกว่าคือพื้นที่ที่เรียกว่าตลาดนัดจตุจักร เป็นการ วิเคราะห์ปัจจัยที่เอื้อต่อการดำรงบทบาทของตลาดนัดจตุจักร ที่ส่งเสริมต่อการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ (Creative City) จากการศึกษาพบว่าบริเวณพื้นที่ตลาดนัดจตุจักรทั้งภายในและบริเวณโดยรอบมีลักษณะ ของนิเวศน์แห่งสร้างสรรค์เกิดขึ้นในพื้นที่ตลาดนัดจตุจักรไม่ว่าจะเป็น ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้ และการปรับตัวซึ่งนำไปสู่การดำรงบทบาท เช่นเดียวกับสถานบริการทางวัฒนธรรมในแง่ของ การสร้างผู้คนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นพื้นที่สำหรับทุกคนเป็นพื้นที่ที่แสดงความเป็นปัจเจก

The Making of a Creative City – Urban Cultural Policy and Politics in the Digital Media City (DMC) Seoul โดย Junmin Song ศึกษาจากบทความ วรณกรรม การสำรวจเชิงประจักษ์ จากการศึกษาพบว่า 'วัฒนธรรม' เป็นรากฐานของยุทธศาสตร์เมืองสร้างสรรค์ในกรุงโซล ในปีค.ศ. 2006 โซลได้เริ่มดำเนินโครงการเมืองสร้างสรรค์ โดยมีการเลือกตั้งนายโอ เซฮุน (Oh Sehoon) เป็น ประธานาธิบดีคนที่ 33 ของกรุงโซล ตลอดการดำรงตำแหน่งของโอ เซฮุน เขาพยายามที่จะพัฒนาภาพ ของเมือง และโครงสร้างของเมืองโดยการสนับสนุนทรัพยากรทางวัฒนธรรมเพื่อให้บรรลุการเติบโตทาง เศรษฐกิจและการแข่งขัน ในการกล่าวสุนทรพจน์ครั้งแรกในค.ศ. 2006 ประธานาธิบดีกรุงโซลประกาศว่า

"โซลเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจสำหรับภูมิภาคที่เต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์" (Oh, 2006) ค่าใช้จ่ายของโครงการเมืองสร้างสรรค์ของโซลเพิ่มมากขึ้นทุกปีตั้งแต่ค.ศ. 2006 ในระหว่าง ค.ศ. 2006-2010 งบประมาณเพิ่มขึ้นจาก 424 แสนล้านวอนเป็น 965 แสนล้านวอน ตลอดระยะเวลาที่ ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีโอ เซฮุน ได้กำหนดเป้าหมายของโซลอย่างชัดเจน และวางแผนที่จะพัฒนาสู่ เมืองสร้างสรรค์ระดับโลก ประธานาธิบดีโอ เซฮุน พยายามเชื่อมโยงโซลกับเมืองสร้างสรรค์ในแถบ ตะวันตกและพยายามปรับโมเดลใหม่จากตัวอย่างตะวันตกด้วยความตั้งใจที่จะเปลี่ยนกรุงโซลให้เป็น "เมืองที่สะอาดและน่าดึงดูดทั่วโลก" ในค.ศ. 2007 SMG ได้เลือกอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ 6 อุตสาหกรรมเป็นแกนหลักของโฆษณาโปรแกรมเมืองคือ การท่องเที่ยว การออกแบบและแฟชั่น เนื้อหา ดิจิทัล การประชุม การวิจัยและพัฒนา ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นาโนเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ และการเงินและธุรกิจบริการ รัฐบาลได้มีอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 6 อุตสาหกรรมนี้ อุตสาหกรรมทาง วัฒนธรรมที่ให้การสนับสนุน เช่น การแสดงศิลปะภาพยนตร์ละคร และ ภาพเคลื่อนไหวด้วยกลยุทธ์ Culturenomics (Culture and Economic) ซึ่งเป็นรากฐานของนโยบายเมืองที่สร้างสรรค์ตั้งแต่ค.ศ. 2008 แนวคิด 'culturenomics' เป็นแนวคิดพื้นฐานของกลวิธีของเมืองสร้างสรรค์โซล ขณะที่การ เสริมสร้างความแข็งแกร่งของ 6 ภาคส่วนสำคัญ ๆ รัฐบาลได้ให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม อย่างกว้างขวางตั้งแต่ค.ศ. 2008

จากการทบทวนวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า เมืองที่จะเป็นเมืองสร้างสรรค์ได้นั้นต้องมีองค์ประกอบของ เมืองสร้างสรรค์ 5 ประการ และการพัฒนาเมืองให้กลายเป็นเมืองสร้างสรรค์ได้นั้นจะต้องอาศัยความ ร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในการพัฒนาเมืองให้กลายเป็นเมืองสร้างสรรค์ ดังเช่น งานวิจัยของ พิชชาพัชร สัตยรักษ์ ณิชมน มีเจริญสุข และ Junmin Song สภาพแวดล้อมบริเวณ โดยรอบมีลักษณะของนิเวศน์แห่งความสร้างสรรค์ เช่น ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้ และการปรับตัวอย่างสร้างสรรค์เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เมืองกลายเป็นเมืองสร้างสรรค์ ดังเช่นงานวิจัยของ พจน์มาศ ไชยสุระภวัฒน์ และกรวรรณ สังขกร และคณะ

บทที่ 3

วิธีการศึกษาและการดำเนินงาน

การศึกษาเรื่องกระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ : กรณีศึกษา เมืองโซล ประเทศเกาหลีใต้ ใน ส่วนของบทนี้กล่าวถึงวิธีการศึกษาและการดำเนินงานวิจัยซึ่งประกอบไปด้วย แหล่งที่มาของข้อมูล การจัดการข้อมูล วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบแนวทางการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น ห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล จากหนังสือบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังได้ค้นคว้าข้อมูลในอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิดเมืองสร้างสรรค์ ข้อมูลเมืองสร้างสรรค์ขององค์กร UNESCO และข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง ลักษณะทาง กายภาพของเมืองโซล และค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองโซล

3.2.1 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

เว็บไซต์

ข้อมูลเมืองสร้างสรรค์ จากเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์องค์กรยูเนสโก แหล่งที่มา

http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/Creative_cities_brochure_en.pdf

ข้อมูลเมืองสร้างสรรค์ด้านการออก จากองค์กรยูเนสโก เมืองโซล แหล่งที่มา

<http://unesdoc.unesco.org/images/0021/002144/214437E.pdf>

ข้อมูลเกี่ยวกับเมืองโซล จากองค์กร UNESCO เมืองโซล แหล่งที่มา http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/images/CNN_Seoul_Application_en.pdf

3.3 วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

- 3.3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ของเมืองโซล สาธารณรัฐเกาหลีใต้
- 3.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ในเอกสารภาษาไทย เอกสารภาษาต่างประเทศและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำมาเป็นกรอบดำเนินงานวิจัย
- 3.3.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ สังคม วัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองโซลว่ามีความสอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ แล้วนำมาพิจารณาปัจจัยที่ทำให้เมืองโซลได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ
- 3.3.4 สรุปผลการวิเคราะห์ และเรียบเรียงข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบงานวิจัย
- 3.3.5 นำเสนอผลงานวิจัย

3.4 เครื่องมือและเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 3.4.1 เครื่องมือ
 - 1). เว็บไซต์เครือข่ายเมืองสร้างสรรค์องค์กรยูเนสโก
 - 2). เว็บไซต์องค์กรยูเนสโก เมืองโซล
- 3.4.2 เทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์
 - 1). ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา
 - 2). ใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องกระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative City กรณีศึกษา : เมืองโซล ผู้วิจัย ได้ศึกษา องค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามของ UNESCO ซึ่งมีทั้งหมด 5 ประการ คือ 1) การสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้แก่เมือง (Cultural Identity) 2) การสร้างสภาพแวดล้อมทางสังคม ให้มีความเปิดกว้าง (Diversity & Open Society) 3) การรวบรวมนักคิดและผู้ประกอบการสร้างสรรค์ (Talent/Creative Entrepreneur) 4) การสร้างพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Talent & Facility) 5) การบริหารจัดการเมือง (Management) และศึกษาเกณฑ์การตัดสินสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการ ออกแบบของ UNESCO โดยปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

4.1 องค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามของ UNESCO ซึ่งมีทั้งหมด 5 ประการ

4.1.1 การสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้แก่เมือง (Cultural Identity)

เมืองโซลมีลักษณะเป็นเมืองเชิงนิเวศ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของกรุงโซลทำให้ผู้คนอยู่กับ ธรรมชาติได้อย่างกลมกลืน แม่น้ำฮันเป็นแม่น้ำสายสำคัญของประเทศเกาหลีใต้ที่ไหลผ่านใจกลางเมืองโซล เมืองโซลเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยประวัติศาสตร์อันยาวนานของประเทศเกาหลีใต้ที่เต็มไปด้วยมรดกทาง วัฒนธรรมที่สร้างสรรค์ และมีโครงสร้างดั้งเดิมของสถาปัตยกรรมในอดีตที่สื่อให้เห็นถึงการรักษา เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเกาหลีเอาไว้มาจนถึงปัจจุบัน ยกตัวอย่างเช่น

1) พระราชวังคยองบก (Gyeongbokgung) แปลว่า พระราชวังแห่งพรที่ส่องสว่าง เป็น พระราชวังที่มีขนาดใหญ่ที่เก่าแก่ และสวยงามที่สุดในราชวงศ์โชซอน ภายในพระราชวังมีพระที่นั่งหลัก คือ ซองจอง (Geunjeongjeon) ที่มีสถาปัตยกรรมที่งดงามและพระตำหนักคยองเฮอู (Gyeonghoeru) ที่ตั้งอยู่กลางสระน้ำขนาดใหญ่ภายในพระราชวังซึ่งเคยเป็นสถานที่จัดงานเลี้ยงสำคัญต่าง ๆ ที่ตั้งของ พระราชวังที่อยู่ใจกลางเมืองโซลท่ามกลางสิ่งปลูกสร้างที่ทันสมัย พระราชวังคยองบกที่ตั้งอยู่ใจกลางเมือง โซล แต่พระราชวังคยองบกยังคงความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเกาหลีเอาไว้ได้อย่างสวยงาม

ภาพที่ 4.1 พระราชวังคยองบก (Gyeongbokgung)

ที่มา thaiveterans.mod.go.th

2) หมู่บ้านบุกชน (Bukchon Hanok Village) หมู่บ้านที่เคยเป็นที่อยู่ของชนชั้นสูงในสมัยโชซอน บ้านเรือนในบริเวณนี้ยังคงเป็นบ้านเรือนแบบเกาหลีโบราณ หรือ ฮันอ๊ก (Hanok) ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ หมู่บ้านบุกชนตั้งอยู่ใกล้เคียงกับพระราชวังคยองบก ซึ่งหมู่บ้านแห่งนี้ได้ถ่ายทอดประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่มีมาอย่างยาวนานเอาไว้เพื่อให้ผู้คนได้สัมผัสและเรียนรู้วัฒนธรรมเกาหลีดั้งเดิม นอกจากนี้ยังได้รับการดูแลรักษาเอาไว้มาจนถึงปัจจุบันเพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมให้กับเมืองโซลอีกด้วย

ภาพที่ 4.2 หมู่บ้านบุกชน (Bukchon Hanok Village)

ที่มา <https://hashtaginfluence.com>

3) คลองชองเกซอน (Cheonggyecheon Stream) เป็นคลองโบราณที่มีอายุมากกว่า 600 ปี เป็นคลองที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์โชซอน คลองนี้มีความยาวเกือบ 6 กิโลเมตร ไหลผ่านใจกลางเมืองโซล ก่อนหน้านี้อ่างน้ำประปาปัญหามลพิษทางน้ำทำให้รัฐบาลโซลมีนโยบายปรับปรุงภูมิทัศน์ และฟื้นฟูธรรมชาติสิ่งแวดล้อมริมสองฝั่งคลองชองเกซอนครั้งใหญ่ในค.ศ. 2002 จนสภาพน้ำเสียกลายเป็นน้ำใส และปัจจุบันตลอดสองฝั่งคลองแห่งนี้ได้กลายเป็นสถานพักผ่อนที่ได้รับความนิยมอย่างมาก มีการประดับไฟไว้ตลอดแนวลำคลองทำให้ผู้คนนิยมมาถ่ายรูปกันในช่วงพลบค่ำ และได้กลายเป็นสถานที่ยอดนิยมของนักท่องเที่ยวอีกด้วย

ภาพที่ 4.3 คลองชองเกซอน (Cheonggyecheon Stream)

ที่มา <https://blog.onedaykorea.com>

4) หงแดมุนดีไซน์พลาซ่า (Dongdaemun Design Plaza) โครงการศูนย์รวมแห่งการดีไซน์ของประเทศ เป็นอาคารทรงที่ล้ำสมัยสีเงินขนาดใหญ่ซึ่งมีเนื้อที่กว่า 86,574 ตารางเมตร ได้รับการออกแบบโดย Zaha Hadid สถาปนิกหญิงชื่อดังของโลก ด้านในจะมีทั้งหอประชุม หอจัดนิทรรศการ พิพิธภัณฑ์ ศูนย์การค้า ชั้นบนส่วนที่เป็นหลังคาปลูกหญ้าทำเป็นสวนเพื่อให้สอดคล้องกับสวนประวัติศาสตร์โดยรอบ

ภาพที่ 4.4 ทงแดมุนดีไซน์พลาซ่า (Dongdaemun Design Plaza)

ที่มา <http://english.visitseoul.net>

5) โซลทาวเวอร์ (Seoul Tower) เป็นแลนด์มาร์คที่สำคัญของกรุงโซล หรือของประเทศเกาหลี มีความสูง 236 เมตร ถือเป็น 1 ใน 18 หอคอยเมืองที่สูงที่สุดในโลกด้วยด้านบนของหอคอยสามารถมองวิวเมืองโซลได้ทั้งหมด และมีการประดับไฟสวยงามไว้เพื่อเป็นแสงสียามค่ำคืนให้กับผู้ที่มาเที่ยวชมด้วย คนเกาหลีเชื่อว่าถ้าหากได้ขึ้นไปคล่องกุญแจที่เขียนชื่อตัวเองกับคนรักบนหอคอยแห่งนี้จะทำให้ความรักมีแต่ความสุข โซลทาวเวอร์จึงเป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่คนเกาหลีและนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาชมความสวยงามของหอคอย และวิวทิวทัศน์ของเมืองโซล

ภาพที่ 4.5 โซลทาวเวอร์ (Seoul Tower)

ที่มา <http://english.visitseoul.net>

4.1.2 การสร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมให้มีความเปิดกว้าง (Diversity & Open Society) เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่

รัฐบาลเกาหลีใต้ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทำการจัดกิจกรรมการออกแบบมากมายเพื่อเป็นการส่งเสริม และให้ความรู้ทางด้านการออกแบบที่สร้างสรรค์ เช่น การจัดนิทรรศการต่าง ๆ การตีพิมพ์ นิตยสารและสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งการจัดนิทรรศการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการจัดกิจกรรมระดับนานาชาติจึงทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดสร้างสรรค์ของบรรดานักออกแบบหลากหลายประเทศ และการจัดนิทรรศการยังทำให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ และการออกแบบมากยิ่งขึ้นอีกด้วย คือ

1) งาน The Seoul Design Fair เป็นงานวัฒนธรรมและเป็นงานที่จัดโดย The Seoul Metropolitan City เพื่อที่จะกลายมาเป็นเมืองศูนย์กลางการออกแบบของโลก ในค.ศ. 2010 โชลได้รับเลือกเป็น เมืองหลวงแห่งการออกแบบโลก (World Design Capital) The Seoul Design Olympiad ถูกสร้างขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเป็น 1 ในสมาชิกของเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ของ UNESCO ที่เป็นองค์กรเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนผ่านการปรับปรุงด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของเมือง

2) งาน The Design Korea Event แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมการออกแบบสำหรับประเทศ และการพัฒนาในภายหลัง กระทรวงการค้า อุตสาหกรรม และพลังงาน และ องค์กร KIDP จัดงานประจำปีนี้เพื่อเสริมสร้างนวัตกรรมในด้านการออกแบบเพื่อสนับสนุนธุรกิจการออกแบบ และการตลาด เพื่อขยายวัฒนธรรมการออกแบบ

3) งาน Seoul Design Festival ถูกจัดขึ้นครั้งแรกในค.ศ. 2002 เป็นโอกาสดีที่จะให้ผู้เข้าร่วมงานได้รู้จักกับการออกแบบ โดยเฉพาะอีเว้นท์ที่ถูกจัดขึ้นโดย บริษัท Design House Co., Ltd และมีการส่งเสริมนักออกแบบรุ่นใหม่ ด้วยการตีพิมพ์ลงในนิตยสารรายเดือน

4) งาน Kyung Hyang Housing Fair เป็นงานนิทรรศการขนาดใหญ่ที่ถูกจัดขึ้นโดย Kyung Hyang Housing และ บริษัทหนังสือพิมพ์ Kyung Hyang และได้รับการสนับสนุนจาก Seoul Metropolis งาน Kyung Hyang Housing Fair เป็นงานขนาดใหญ่ที่สุดในประเภทของวัสดุก่อสร้าง และเฟอร์นิเจอร์

5) งาน Seoul Fashion Week เป็นการรวมตัวด้านแฟชั่นครั้งแรกของประเทศเกาหลี งาน Seoul Fashion Week ถูกจัดขึ้นทุก ๆ ปี เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงอุตสาหกรรมสิ่งทอ และแฟชั่นระดับโลกของเกาหลี และยกระดับแฟชั่นของโซลให้เป็นมาตรฐานระดับโลกให้เหมือนกับ ปารีส มิลาน มิลาโน นิวยอร์ก และลอนดอน

4.1.3 การรวบรวมนักคิด และผู้ประกอบการสร้างสรรค์ (Talent/Creative Entrepreneur) เพื่อรวบรวมผู้มีความคิดสร้างสรรค์ในการผสมผสานวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยี วัฒนธรรม และการจัดการด้านธุรกิจที่ก่อให้เกิดการจ้างงาน

รัฐบาลโซลเชื่อว่าการออกแบบ และวัฒนธรรมจะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับเมืองโซล โดยการทำให้เป็นเมืองวัฒนธรรมแห่งการออกแบบที่สร้างสรรค์ รัฐบาลโซลต้องการให้ผสมผสานการออกแบบเข้ากับวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และต้องการยกระดับแบรนด์สินค้าผ่านการออกแบบที่สร้างสรรค์ และใช้ประโยชน์จากคุณค่าของแบรนด์สินค้าเพื่อเป็นเครื่องมือในการเติบโต และเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจของกรุงโซล ในระยะเวลาเพียงไม่นานมีตำแหน่งงานในด้านอุตสาหกรรมการออกแบบถึง 170,000 ตำแหน่งในเมืองโซล และในเมืองโซลยังเป็นที่ที่รวบรวมผู้เชี่ยวชาญทางด้านโฆษณา สถาปนิก นักออกแบบ และนักพัฒนาเนื้อหาดิจิทัล จึงมีการจัดตั้งองค์กรทางด้านการออกแบบขึ้นภายในเมืองโซล คือ

1) องค์กรส่งเสริมการออกแบบของประเทศเกาหลี KIDP (Korea Institute of Design Promotion) ถูกก่อตั้งในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1970 เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมการออกแบบ โดยมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการออกแบบ และการสร้างศักยภาพในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมการออกแบบของประเทศเกาหลี และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวเกาหลีใต้

2) องค์กรการออกแบบโซล (Seoul Design Foundation) เป็นองค์กรพิเศษที่ให้บริการครบวงจร และระบบสนับสนุนที่มีส่วนช่วยในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมการออกแบบของกรุงโซล บนพื้นฐานของความเป็นมืออาชีพและประสิทธิภาพ และก่อตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการออกแบบของโซลและเผยแพร่วัฒนธรรมการออกแบบผ่านโครงการต่าง ๆ และการใช้งาน ทางแดมุน ดีไซน์ พลาซ่า (Dongdaemun Design Plaza) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในกรุงโซล

3) ศูนย์ออกแบบกรุงโซล (Seoul Design Center) เป็นหน่วยงานส่งเสริมการออกแบบของ Metropolitan City of Seoul จัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน และเพื่อการพัฒนากระบวนการออกแบบที่ยั่งยืน จุดประสงค์ของศูนย์การออกแบบกรุงโซล คือ การเสริมสร้างการแข่งขันการออกแบบผลิตภัณฑ์ของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง และการมีส่วนร่วมในการสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงในภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

4) ศูนย์แฟชั่นกรุงโซล (Seoul Fashion Center) ถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมแฟชั่น ศูนย์แฟชั่นของกรุงโซลดูแลรับผิดชอบการจัด Fashion Week และดำเนินนโยบายเพื่อส่งเสริมอาชีพในอุตสาหกรรมแฟชั่นและโครงการสนับสนุนการออกแบบแฟชั่น

4.1.4 การสร้างพื้นที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Talent & Facility)

รัฐบาลโซลได้สร้างพื้นที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนเมืองโซล และนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาจากเมืองโซล รัฐบาลโซลได้ดำเนินโครงการการออกแบบเพื่อสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ และพัฒนาการออกแบบให้กลมกลืนกับลักษณะเฉพาะของเมืองโซล สิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะของเมืองโซล ได้แก่

รถไฟฟ้าใต้ดิน

รถไฟฟ้าใต้ดินเป็นบริการขนส่งที่สะดวกสบายซึ่งอาจเป็นระบบขนส่งสาธารณะที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากทั้งชาวเกาหลีและนักท่องเที่ยวต่างชาติ เนื่องจากโซลมีรถไฟฟ้าใต้ดินทำให้การเดินทางภายในเมืองมีความสะดวกสบายเป็นอย่างมาก สถานีรถไฟฟ้าใต้ดินโซลครอบคลุมทุกจุดของเมือง และยาวออกไปยังเขตปริมณฑลอีกด้วย

ในค.ศ. 1974 ได้เปิดใช้งานรถไฟฟ้าใต้ดินสายที่ 1 ตั้งแต่สถานีโซล (Seoul Station) ถึงสถานีของรยงรี (Cheongnyangni Station) โดยมีระยะทาง 7.8 กิโลเมตร

ในค.ศ. 1981 มีการจัดตั้งบริษัทรถไฟฟ้าใต้ดินโซลเมโทรโพลิแทน (Seoul Metropolitan Subway Corporation) อย่างเป็นทางการ และในปีต่อ ๆ มาได้สร้างเส้นทางการเดินรถไฟฟ้าใต้ดินเพิ่มอีกจำนวนมาก ซึ่งในปัจจุบันมีทั้งหมด 21 สายด้วยกัน ค่าบริการจะมีความแตกต่างกันออกไปตามช่วงอายุ และประเภทของบัตรโดยสาร ซึ่งประเทศเกาหลีจะมีบัตรโดยสารเติมเงินที่เรียกว่า บัตรทีมนี่ (Tmoney Card) และ

บัตรโดยสารประเภทเที่ยวเดียว โดยมีอัตราค่าโดยสารตามตารางต่อไปนี้ เป็นค่าโดยสารพื้นฐานสำหรับระยะการเดินทาง 10 กม. หรือน้อยกว่า ค่าโดยสารเพิ่มเติม 100 วอน/50 กิโลเมตร และเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี ไม่เสียค่าบริการ

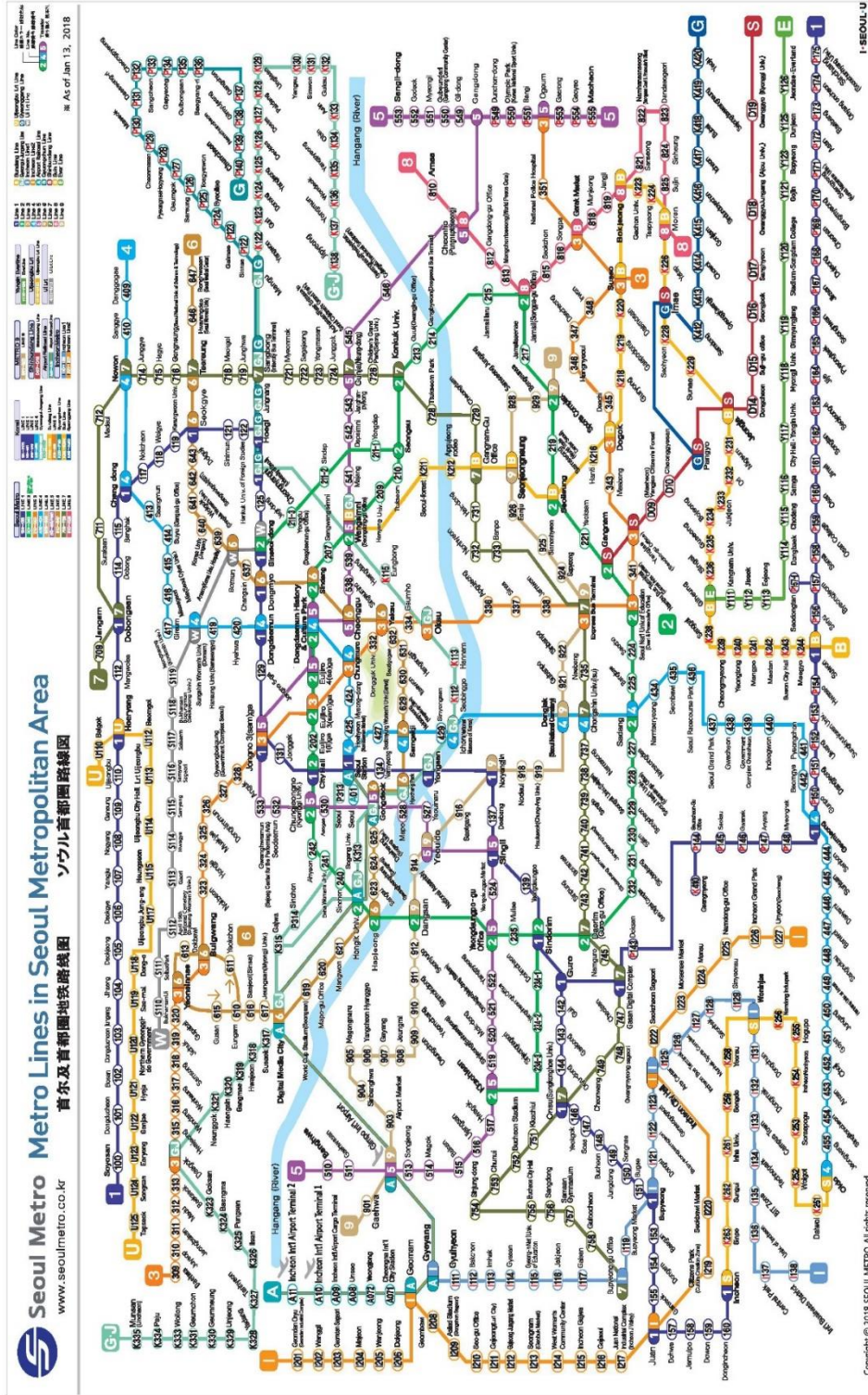
ตารางที่ 4.1 แสดงค่าโดยสารรถไฟใต้ดิน

ประเภทผู้โดยสาร	บัตรโดยสาร (Tmoney Card)	บัตรโดยสารประเภทเที่ยวเดียว
ผู้ใหญ่ (อายุ 19 ปีขึ้นไป)	40 บาท (1,250 วอน)	45 บาท (1,350 วอน)
วัยรุ่น (อายุ 13 – 18 ปี)	24 บาท (720 วอน)	45 บาท (1,350 วอน)
เด็ก (อายุ 7 – 12 ปี)	15 บาท (450 วอน)	15 บาท (450 วอน)

*ราคาค่าโดยสารอาจเปลี่ยนแปลงไปตามอัตราแลกเปลี่ยน

ดัดแปลงจากตารางค่าโดยสารรถไฟใต้ดิน

ที่มา <http://english.visitkorea.or.kr>

ภาพที่ 4.6 แผนที่รถไฟเมืองโซล

ที่มา <http://english.visitkorea.or.kr>

รถโดยสารประจำทาง

รถโดยสารประจำทางเป็นอีก 1 ตัวเลือกที่เพิ่มความสะดวกสบายในการเดินทางภายในเมืองโซล ซึ่งประเภทของรถบัสจะแตกต่างกันออกไป คือ รถโดยสารสีฟ้าเดินรถบนถนนสายหลักและวิ่งในระยะทางที่ค่อนข้างยาว รถโดยสารสีเขียวเดินรถในระยะทางที่สั้นกว่า และจอดที่บริเวณต่อรถโดยสารอื่น ๆ เช่น สถานีรถไฟใต้ดิน เส้นทางรถโดยสารที่ยาวกว่า รถโดยสารสีแดงเป็นรถโดยสารด่วนที่เดินทางจากโซลไปยังชานเมือง รถโดยสารสีเหลืองให้บริการรอบเมืองโซล ตลอดเส้นทางมีอัตราค่าโดยสารอัตราเดียว โดยมีอัตราค่าโดยสาร ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงอัตราค่าโดยสารรถประจำทางสีฟ้า และสีเขียว

ประเภทรถโดยสาร	ประเภทผู้โดยสาร	บัตรโดยสาร	เงินสด
ประเภทรถโดยสาร ประจำทาง สีฟ้าและ สีเขียว	ผู้ใหญ่	40 บาท (1,250 วอน)	45 บาท (1,350 วอน)
	วัยรุ่น	25 บาท (750 วอน)	45 บาท (1,350 วอน)
	เด็ก	15 บาท (450 วอน)	15 บาท (450 วอน)

*ราคาค่าโดยสารอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามอัตราแลกเปลี่ยน

ดัดแปลงจากตารางค่าโดยสารประจำทาง

ที่มา <http://english.visitkorea.or.kr>

ตารางที่ 4.3 แสดงอัตราค่าโดยสารรถประจำทางสีเหลือง

ประเภทรถโดยสาร	ประเภทผู้โดยสาร	บัตรโดยสาร	เงินสด
ประเภทรถโดยสาร ประจำทางสีเหลือง	ผู้ใหญ่	40 บาท (1,200 วอน)	43 บาท (1,300 วอน)
	วัยรุ่น	25 บาท (750 วอน)	30 บาท (1,000 วอน)
	เด็ก	15 บาท (450 วอน)	15 บาท (450 วอน)

*ราคาค่าโดยสารอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามอัตราค่าการแลกเปลี่ยน
 ดัดแปลงจากตารางค่าโดยสารประจำทาง
 ที่มา <http://english.visitkorea.or.kr>

ตารางที่ 4.4 แสดงอัตราค่าโดยสารรถประจำทางสีแดง

ประเภทรถโดยสาร	ประเภทผู้โดยสาร	บัตรโดยสาร	เงินสด
ประเภทรถโดยสาร ประจำทางสีแดง	ผู้ใหญ่	29 บาท (900 วอน)	30 บาท (1,000 วอน)
	วัยรุ่น	15 บาท (480 วอน)	18 บาท (550 วอน)
	เด็ก	10 บาท (300 วอน)	10 บาท (300 วอน)

*ราคาค่าโดยสารอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามอัตราค่าการแลกเปลี่ยน
 ดัดแปลงจากตารางค่าโดยสารประจำทาง
 ที่มา <http://english.visitkorea.or.kr>

ตั้งแต่ค.ศ. 2000 เป็นต้นไปรัฐบาลโซลมีนโยบายปรับปรุงพื้นที่บริเวณเมืองโซลโดยที่ยังรักษา
 ลักษณะเฉพาะของพื้นที่เอาไว้ และเพื่อต้องการให้เมืองโซลเตรียมความพร้อมกับการปรับตัวทางเศรษฐกิจ
 ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งนโยบายการจัดการพื้นที่ในเมืองโซลนั้นต้องการดึงดูดนักลงทุนเอกชนให้
 มาร่วมลงทุนกันมากขึ้น และเน้นการปรับปรุงพื้นที่ด้วยการลงทุนของภาครัฐ และการส่งเสริมการลงทุน
 ของภาคเอกชน จึงมีนโยบายในการปรับปรุงพื้นที่ในเมืองโซลขึ้น เช่น

นโยบายฟื้นฟูคลองของเกซอน

บริเวณคลองของเกซอน (Cheonggyecheon) เคยเป็นทางด่วนมาก่อนในอดีตมีการสร้างทางด่วนไว้บนคลองแห่งนี้ เนื่องจากโครงสร้างของสะพานนั้นเสื่อมสภาพทำให้เกิดความเสี่ยงในด้านความปลอดภัยรัฐบาลโซลจึงได้กำหนดนโยบายฟื้นฟูคลองของเกซอนขึ้นเพื่อลดความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัย ลดปัญหาสภาพแวดล้อมจากควันของรถยนต์ด้วย และมีแผนฟื้นฟูบริเวณรอบคลองของเกซอนให้เป็นพื้นที่สำหรับวัฒนธรรม ธุรกิจ การซื้อขายสินค้า และกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณรอบ ๆ คลองแห่งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาเศรษฐกิจของพื้นที่เอาไว้ มีการสร้างโปรแกรมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้ชมมรดกทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมบริเวณรอบ ๆ คลองของเกซอน

ภาพที่ 4.7 คลองของเกซอนก่อนการปรับปรุง

ที่มา <https://seoulsolution.kr>

ภาพที่ 4.8 คลองของเกซอนหลังการปรับปรุง

ที่มา <http://www.cityclock.org>

นโยบายการสร้างทางแถมุน ดีไซน์ พลาซ่า

เมื่อสนามกีฬาทางแถมุน (Dongdaemun Stadium) และพื้นที่รอบ ๆ เริ่มเสื่อมโทรมมากขึ้นเรื่อย ๆ รัฐบาลโซลจึงตัดสินใจรื้อถอนสนามกีฬา และได้สร้างทางแถมุน ดีไซน์ พลาซ่าขึ้นแทนเป็นอาคารอเนกประสงค์ที่สร้างขึ้นมาเพื่อรองรับอุตสาหกรรมการออกแบบ และแฟชั่นต่าง ๆ เป็นสถานที่จัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับการออกแบบ และเป็นศูนย์สำหรับงานด้านการออกแบบที่ทันสมัยและสะดวกสบายแห่งกรุงโซล ทางแถมุนดีไซน์พาร์คแอนด์พลาซ่ามีทั้งหมด 4 ชั้น ชั้นใต้ดิน 3 ชั้น มีการแบ่งโซนทั้งหมด 5 โซน คือ

- โซนที่ 1 Oulimsqare หรือโซน Design Market โซนนี้จะเปิด 24 ชั่วโมง เหมาะแก่การมานั่งผ่อนคลาย พร้อมชมความงามของสถาปัตยกรรม ที่สวยงามมาก
- โซนที่ 2 Art Hall โซนนี้จะป็นหอประชุม เหมาะสำหรับการจัดงานตั้งแต่ งาน work shop เล็ก ๆ งานสัมมนา งานแฟชั่นโชว์ หรือคอนเสิร์ต
- โซนที่ 3 คือ Museum เป็นพิพิธภัณฑ์ ที่ตั้งอยู่ใจกลาง DDP เป็นการออกแบบพื้นที่ เป็นวงกลม เพื่อเยี่ยมชมภายในพิพิธภัณฑ์ สถานที่ที่ให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเกาหลี

- โซนที่ 4 Design Lap เป็นโซนที่ใช้เป็นสถานที่จัดการแสดงผลงานต่าง ๆ ด้านการออกแบบ และความคิดสร้างสรรค์ ภายในอาคารจะมี จำหน่ายสินค้าและการออกแบบ มีพิพิธภัณฑ์ มีห้องสมุด และ ห้างสรรพสินค้า

- โซนที่ 5 เป็นโซนที่อยู่บริเวณรอบนอก คือ Dongdaemun History & Culture Park เป็น สวนสาธารณะที่รวมประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของย่านทงแดมุนเอาไว้

ภาพที่ 4.9 สนามกีฬาทงแดมุนในอดีต
ที่มา www.WorldStadiums.com

ภาพที่ 4.10 ทงแดมุน ดีไซน์ พลาซ่า
ที่มา <https://chill.co.th>

4.1.5 การบริหารจัดการเมือง (Management) องค์กรของภาครัฐและเอกชนต้องมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเมืองโดยเป็นองค์กรที่มีความยืดหยุ่น และทำงานประสานกันเพื่อนำไปสู่เป้าหมายได้อย่างสร้างสรรค์ โดยมีแนวทางในการปรับปรุงเมืองเพื่อให้เป็นเมืองสร้างสรรค์

โซล เป็นเมืองที่มีรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่ถูกจัดตั้งขึ้นมาเป็นพิเศษ (Seoul Special Metropolitan) และยังเป็นเมืองหลวงของสาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea) องค์กรภาครัฐของโซล ได้สนับสนุนการศึกษาด้านการออกแบบโดยร่วมมือกับภาคเอกชนที่ให้ความสำคัญกับการออกแบบ โดยองค์กรด้านการออกแบบของเมืองโซลได้ทำบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding) ร่วมกับโรงเรียนศิลปะ และการออกแบบคเยวอน (Kaywon School of Art and Design) และ Whistler Korea เพื่อสนับสนุนโครงการ ‘100,000 Design Dream Tree Fostering Program’ สำหรับการศึกษาด้านการออกแบบสำหรับเด็กที่จะกลายมาเป็นผู้นำการออกแบบเมืองโซลเพื่อเปลี่ยนเมืองโซลให้เป็นผู้นำแห่งการออกแบบในปี 2013 นอกจากนี้้องค์กรภาครัฐยังได้ทำบันทึกความเข้าใจกับกลุ่มบริษัท Autodesk Co. เพื่อเสริมสร้างผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบที่สร้างสรรค์ภายใต้ข้อตกลงที่ได้กำหนดไว้ และบริษัท Autodesk Co. จะให้ความร่วมมือกับโครงการต่าง ๆ อย่างเต็มที่ เช่น โครงการด้านการศึกษาด้านการออกแบบที่ร่วมกับองค์กรการออกแบบเมืองโซล โครงการเวทีสนทนา Seoul Design Olympiad และยังให้การสนับสนุนการศึกษาด้านการออกแบบซอฟต์แวร์ (software) เป็นมูลค่ากว่าพันล้านวอนให้แก่เมืองโซลเพื่อเสริมสร้างผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบที่สร้างสรรค์

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามของ UNESCO ทั้ง 5 ประการแล้วพบว่าเมืองโซล ประเทศเกาหลีได้มีคุณสมบัติเป็นเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามของ UNESCO ครบทุกประการเนื่องจากความต้องการเป็นเมืองสร้างสรรค์ รัฐบาลเมืองโซลและหน่วยงานภาคเอกชนจึงร่วมมือกันโดยการให้การสนับสนุนด้านการออกแบบ สนับสนุนการศึกษา และการจัดกิจกรรมด้านการออกแบบระดับนานาชาติ

4.2 แนวทางการจัดการและการพัฒนาไปสู่เมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ

การศึกษาเรื่องกระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative City กรณีศึกษา : เมืองโซล ผู้วิจัยพบว่า เมืองโซลเป็นเมืองสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ที่ UNESCO ได้กำหนดไว้

จึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาเกณฑ์การตัดสินสู่การเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบของ UNESCO โดยมีเกณฑ์ทั้งหมด 7 ข้อ ดังต่อไปนี้

4.2.1 การก่อตั้งอุตสาหกรรมการออกแบบ

เมืองโซลมีโครงสร้างพื้นฐานเชิงกลยุทธ์สำหรับส่งเสริมอุตสาหกรรมการออกแบบขั้นสูงในระยะยาว โดยได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ และภาคเอกชนที่รับผิดชอบด้านการออกแบบ ที่โซลมีอุตสาหกรรมด้านการออกแบบกว่า 70% ของประเทศที่มารวมตัวกันอยู่ภายในเมือง รัฐบาลให้ความสำคัญกับการออกแบบพื้นที่สาธารณะ โดยผ่านความร่วมมือของภาคเอกชนและประชาชนภายในเมืองที่มีความรู้ด้านการออกแบบ นอกจากนี้ยังมีโครงการในการปรับปรุงและออกแบบพื้นที่เพื่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน เมืองโซลเป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยการด้านการออกแบบ และเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมการออกแบบ

การลงทุนการลงทุนและการใช้ประโยชน์จากการออกแบบของบริษัทใหญ่ ๆ ในเมืองโซลนั้นมีความเจริญก้าวหน้าเทียบเท่ากับประเทศชั้นนำของโลก และ 60% ของบริษัทมีแผนออกแบบเป็นของตนเองเพื่อใช้กับธุรกิจของตน ในบรรดาสาขาการออกแบบทั้งหมดสาขาการออกแบบเพื่อสิ่งแวดล้อมมีงบประมาณการลงทุนที่สูงที่สุด บริษัทและบุคลากรในเมืองโซลได้รับรางวัลในระดับสากลสูงที่สุดในค.ศ. 2008 ได้รับ 208 รางวัล จาก International Forum Design , red dot และ IDEA (Industrial Design Excellence Awards) มี 76 บริษัทภายในโซลที่ได้รับรางวัลจาก International Forum Design เช่น บริษัทซัมซุง (Samsung) บริษัทแอลจี (LG Electronics) และบริษัท Woongin Coway จากการที่บริษัทภายในเมืองได้รับรางวัลด้านการออกแบบระดับสากลทำให้เห็นว่าเมืองโซลมีการจัดตั้งอุตสาหกรรมในด้านการออกแบบที่มีความก้าวหน้าและทันสมัย

4.2.2 การออกแบบ และการสร้างสภาพแวดล้อม สถาปัตยกรรม การวางผังเมือง พื้นที่สาธารณะ อนุสาวรีย์ การขนส่ง และอื่น ๆ ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม

เมืองโซลเป็นเมืองหลวงของประเทศเกาหลีใต้มาเป็นระยะเวลายาวนานทำให้เมืองโซลเต็มไปด้วยร่องรอย และกลิ่นอายของวัฒนธรรมที่มีมาตั้งแต่สมัยก่อน รัฐบาลโซลจึงได้มีการออกแบบสถานที่สาธารณะ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในเมืองที่ได้แรงบันดาลใจมาจากภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม เช่น

จัตุรัสกังฮวามุน (Gwanghwamun Square)

รัฐบาลโซลได้พัฒนาพื้นที่บริเวณจัตุรัสกังฮวามุนให้เป็นลานกว้างสาธารณะที่เป็นสัญลักษณ์ของเมืองโซล มุ่งเน้นให้บริเวณนี้เป็นพื้นที่สำหรับประสบการณ์ทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมภูมิทัศน์ที่สวยงาม และได้เปิดให้ประชาชนเข้าชมในค.ศ. 2009 สถานที่แห่งนี้รายล้อมไปด้วยสถานที่สำคัญของประเทศเกาหลีใต้ เช่น พระราชวังคยองบก ภูเขาบุกอกซัน (Bukaksan Mountain) จัตุรัสแห่งนี้ตั้งอยู่บนถนนเซจง (Sejeong Road) ที่เชื่อมยังพระราชวังคยองบก และยังสามารถเดินไปยังคลองของเกซอนได้อีกด้วย ซึ่งภายในจัตุรัสกังฮวามุนมีรูปปั้นบุคคลสำคัญของประเทศเกาหลีใต้อีกด้วย มีรูปปั้นพระเจ้าเซจง (Sejeong) กษัตริย์ในสมัยราชวงศ์โซซอน (Sochon dynasty) ที่เป็นผู้คิดค้นตัวอักษรภาษาเกาหลี และสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ซึ่งในบริเวณนี้ก็มีรูปปั้นสิ่งประดิษฐ์ของพระองค์ด้วย ในบริเวณเดียวกันมีรูปปั้นของนายพลยี่ซุนชิน (Yi Sun-Shin) ตั้งอยู่ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของถนนเส้นนี้ และยังมีน้ำพุที่คอยเปิดให้ชมอยู่ตลอดในช่วงหน้าร้อน สถานที่แห่งนี้ได้กลายเป็นสถานที่พักผ่อนของคนในเมือง และได้การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่ได้รับความนิยมจากชาวต่างชาติอีกด้วย

ภาพที่ 4.11 จัตุรัสกังฮวามุน

ที่มา <http://english.visitkorea.or.kr>

แม่น้ำฮัน (Han River)

รัฐบาลโซลได้มีการวางแผน Hangang Renaissance Project ในปี 2007 เพื่อฟื้นฟูพื้นที่บริเวณริมแม่น้ำฮันเพื่อให้กลายเป็นภาพลักษณ์ใหม่ให้กับเมืองโซล และเพื่อการพัฒนาพื้นที่แม่น้ำฮันให้เป็นเขตที่เป็นสัญลักษณ์ของกรุงโซลด้วย แม่น้ำฮันเป็นแม่น้ำสายสำคัญของประเทศเกาหลีใต้ และเป็นแม่น้ำที่ไหลผ่านใจกลางเมืองโซล และแม่น้ำฮันยังเป็นศูนย์กลางของเมืองโซล ซึ่งโครงการ Hangang Renaissance Project จะเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2007 - 2030 โดยมีการปรับปรุงการเชื่อมต่อกับมรดกทางประวัติศาสตร์รอบ ๆ แม่น้ำฮัน มีการสร้างสวนสาธารณะบริเวณรอบ ๆ แม่น้ำฮัน สะพานบันโป (Banpo Bridge) เป็นสะพานข้ามแม่น้ำฮันที่มีการแสดงน้ำพุ และเป็นสะพานน้ำพุที่ยาวที่สุดในโลกอีกด้วย ซึ่งการแสดงโชว์น้ำพุที่สะพานแห่งนี้ได้เริ่มแสดงครั้งแรกในปี 2007 และยังคงมีการแสดงเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน แต่จะมีการงดการแสดงโชว์น้ำพุในฤดูหนาว

ภาพที่ 4.12 สวนสาธารณะริมแม่น้ำฮัน

ที่มา <https://www.triphobo.com>

ภาพที่ 4.13 โชน้ำพุที่สะพานบันโพ

ที่มา <http://www.sactownmag.com>

4.2.3 มีโรงเรียนที่สอนการออกแบบ และศูนย์วิจัยการออกแบบ

เมืองโซลมีความมุ่งมั่นที่จะเป็นศูนย์กลางการออกแบบ จึงมีการจัดตั้งสำนักงานใหญ่ด้านการออกแบบแห่งกรุงโซล (Seoul Design Headquarters) ขึ้นเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการออกแบบของเมืองโซล เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ของเมืองและโครงการการปรับปรุงและออกแบบเมือง และเพื่อสนับสนุนการให้เมืองโซลเป็นเมืองแห่งการออกแบบในระดับโลก นอกจากนี้สำนักงานใหญ่ด้านออกแบบกรุงโซลยังเป็นผู้ควบคุมดูแลองค์กรการออกแบบโซล (Seoul Design Foundation) และศูนย์แฟชั่นกรุงโซล (Seoul Fashion Center) อีกด้วย ภายในเมืองมีการจัดตั้งโรงเรียน และมหาวิทยาลัยที่สอนด้านการออกแบบโดยเฉพาะ เช่น

โรงเรียนมัธยมปลายด้านการออกแบบ (Seoul Design High School)

โรงเรียนมัธยมปลายสำหรับนักเรียนที่มีความสนใจด้านการออกแบบโดยเฉพาะ และเป็นโรงเรียนสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาต่อด้านการออกแบบในระดับอุดมศึกษา ที่โรงเรียนมัธยมปลายแห่งนี้แบ่งสาขาการออกแบบเป็น 6 สาขา คือ การออกแบบเครื่องประดับแฟชั่น (Fashion Accessory Design) การออกแบบสถาปัตยกรรม (Architecture Design) การออกแบบการสื่อสารด้วยภาพ (Visual Communication Design) การออกแบบแฟชั่น (Fashion Design) การออกแบบสื่อการเคลื่อนไหวดิจิทัล (Digital Motion Media Design) การออกแบบการตกแต่งอาหาร (Food Style Design)

วิทยาลัยจิตรศิลป์มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล

วิทยาลัยจิตรศิลป์ ก่อตั้งในค.ศ. 1946 เป็นวิทยาลัยจิตรศิลป์ของมหาวิทยาลัยโซลซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศเกาหลีใต้ ภาควิชาแบ่งออกเป็น 4 ภาควิชาด้วยกัน คือ ภาควิชาจิตรกรรม ตะวันออก ภาควิชาจิตรกรรม ภาควิชาประติมากรรม ภาควิชาวิชาการออกแบบทัศนกรรม โดยมีหลักสูตรระดับปริญญาตรีสี่ปี หลักสูตรปริญญาโทสองปี และหลักสูตรปริญญาเอก ภายในมหาวิทยาลัยมีศูนย์วิจัยด้านการออกแบบ สถาบันศิลปะพลาสติก ศูนย์วิจัยอุตสาหกรรมการออกแบบของเกาหลี และมีหอศิลป์อุซอก (Woosuk Hall gallery) ที่เปิดในค.ศ. 2005 และใช้เป็นสถานที่จัดงานนิทรรศการครบรอบ 60 ปีของวิทยาลัยจิตรศิลป์ด้วย

4.2.4 ฝึกกลุ่มผู้สร้างและนักออกแบบโดยมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในระดับท้องถิ่น หรือระดับประเทศ

องค์กรด้านการออกแบบของเมืองโซลได้มีการจัดกิจกรรมฝึกกลุ่มผู้สร้างสรรค์ และนักออกแบบขึ้นภายในเมืองโซล มีการจัดค่ายออกแบบสำหรับเด็กเพื่อการศึกษาด้านการออกแบบ ค่ายเปิดโอกาสให้เข้าใจและเรียนรู้เกี่ยวกับการออกแบบผ่านกิจกรรมการออกแบบที่รวมถึงประสบการณ์จริง และการเล่นเกมสำหรับเด็กที่จะมีบทบาทในสังคมในอนาคต และได้สัมผัสและเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลายผ่านกิจกรรม และเกมการออกแบบของเด็ก ๆ อีกทั้งยังเพิ่มความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมการออกแบบในชีวิตจริงแก่เด็ก ๆ อีกด้วย

ภาพที่ 4.14 กิจกรรมค่ายศิลปะสำหรับเด็ก

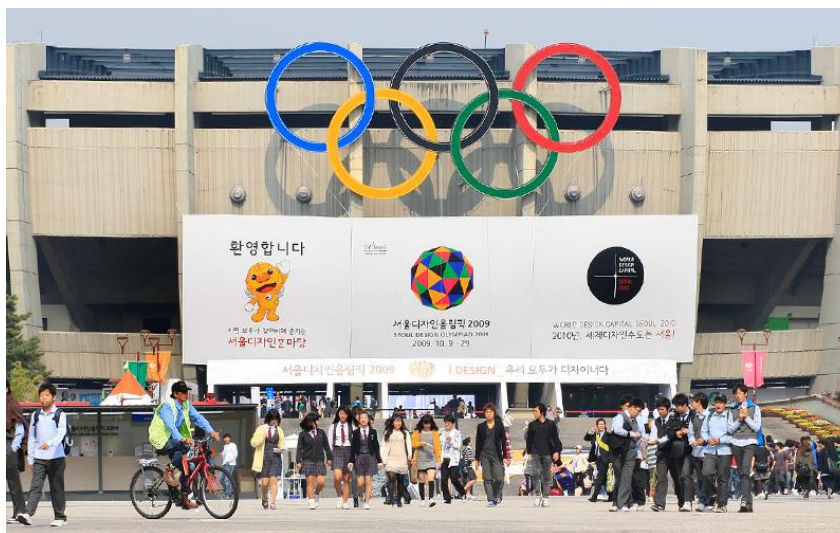
ที่มา <https://wdo.org>

4.2.5 มีประสบการณ์ในการเป็นเจ้าของภาพจัดงานแสดงสินค้าและจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับการออกแบบ

ในค.ศ. 2010 มีการจัดงานแฟร์การออกแบบโซล (Seoul Design Fair) เป็นงานที่ได้รวบรวมการออกแบบ และสินค้าที่ถูกออกแบบมาอย่างดี โดยการออกแบบสินค้ามุ่งเน้นการฟื้นฟู และความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการจัดงานที่มีความทันสมัย ภายในงานยังมีส่วนของการออกแบบเพื่อการศึกษาด้วย มีผู้มาร่วมงานกว่า 2 ล้านคน แสดงให้เห็นว่าผู้คนภายในเมืองนั้นให้ความสำคัญ และความสำคัญเกี่ยวกับการออกแบบ

งาน The Design Korea Event การจัดงานแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมการออกแบบของประเทศเกาหลีใต้ รวมถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ องค์กรด้านการออกแบบจัดงานประจำปีนี้เพื่อเสริมสร้างนวัตกรรมด้านการออกแบบเพื่อสนับสนุนธุรกิจการออกแบบ และเพื่อขยายวัฒนธรรมการออกแบบให้เป็นระดับสากล

นอกจากนี้ยังมีการจัดงาน Seoul Design Festival งาน Kyung Hyang Housing Fair ที่เป็นงานจัดแสดงสินค้าภายในบ้าน และงาน Seoul Fashion Week ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในเมืองโซล ซึ่งงานนี้เป็นงานที่ทั่วโลกให้ความสนใจเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 4.15 งานแฟร์ด้านการออกแบบ

ที่มา <https://wdo.org>

4.2.6 ให้นำแบบทอถิ่นและสถาปนิกการวางผังเมืองได้ใช้ประโยชน์จากวัสดุในท้องถิ่น และ ธรรมชาติ

รัฐบาลโซลได้กำหนดโครงการ Namsan Renaissance ขึ้นเพื่อเปลี่ยนแปลง และออกแบบให้ ภูเขานัมซาน กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว และสถานที่ชมวิวของเมืองโซล บนภูเขาแห่งนี้จะเป็นสถานที่ที่จะ ทำให้ผู้คนได้เพลิดเพลินไปกับธรรมชาติ และความเขียวสงบใจกลางเมืองหลวงอย่างเมืองโซล และบน ภูเขา นัมซานยังมี หอคอย N Seoul ให้ได้เที่ยวชมอีกด้วย มีการออกแบบถนนสำหรับรถยนต์เพื่อขึ้นมา เที่ยวชม การออกแบบทางเท้าสำหรับคนที่ต้องการเดินชมธรรมชาติอันสวยงามในระหว่างทางขึ้นภูเขา และมีการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับนักท่องเที่ยวด้วยการติดตั้งเคเบิลคาร์ หรือกระเช้าลอย ฟ่าเพื่อให้สามารถเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ให้นักท่องเที่ยวเพลิดเพลินไปกับธรรมชาติ แล้วยังได้สัมผัสถึงกลิ่นอายของประเพณี วัฒนธรรม และศิลปะที่มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของ ประเทศเกาหลีอีกด้วย โครงการ Namsan Renaissanc มีขึ้นเพื่อต้องการให้ภูเขา นัมซานกลายเป็นสถานที่ สำคัญ และเป็นตัวแทนของเมืองโซล

4.2.7 อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เน้นการออกแบบ เช่น สถาปัตยกรรม การตกแต่งภายใน แฟชั่น สิ่งทอ เครื่องประดับ การออกแบบชุมชนเมือง และการออกแบบที่ยั่งยืน

อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เน้นการออกแบบของเมืองโซลนั้น สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ การ ออกแบบชุมชน เนื่องจากโซลเป็นเมืองหลวงของประเทศเกาหลีรัฐบาลโซลจึงให้ความสำคัญกับการดูแล และพัฒนาพื้นที่ต่าง ๆ ในเมืองโซลเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดแผนพัฒนาโซลในระยะยาวขึ้น ซึ่งภายใน แผนพัฒนาเมืองโซลนั้นมีโครงการ Seoul Station 7017 เป็นโครงการที่จะสร้างทางเดินลอยฟ้าที่ใกล้กับ สถานีรถไฟโซล นอกจากจะใช้เพื่อนเป็นทางสัญจรแล้วยังมีไว้เพื่อเป็นสถานที่ใช้พักผ่อนด้วย จึงเรียก สะพานลอยฟ้านี้ว่า สวนลอยฟ้า (Sky Garden)

โครงการ Seoul's 10 Soul ที่จัดขึ้นเพื่อสนับสนุนให้สินค้าของแบรนด์เกาหลีในต่างประเทศ และการขายแบรนด์สินค้าภายในต่างประเทศ มีการคัดเลือกแบรนด์สินค้าของประเทศเกาหลีจากการ ส่งซื้อสินค้าภายในงาน Seoul Fashion Week ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

โครงการ Seoul Fashion Creative Studio เป็นโครงการสำหรับนักออกแบบแฟชั่นรุ่นใหม่ ที่ ต้องการเริ่มธุรกิจภายในเมืองโซล โครงการนี้ไม่ได้เป็นเพียงพื้นที่สำหรับกิจกรรมสร้างสรรค์เท่านั้น แต่ยังมี

บริการที่หลากหลายสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น การประชาสัมพันธ์ การตลาด และการให้คำปรึกษาด้านธุรกิจ นอกจากนี้ยังมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจการออกแบบ และการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำธุรกิจการออกแบบภายในต่างประเทศอีกด้วย

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองโซลทำให้ผู้วิจัยทราบว่าเมืองโซลมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์การตัดสินการเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบขององค์กร UNESCO ทั้งหมด 7 ข้อ และมีคุณสมบัติตรงตามองค์ประกอบเมืองสร้างสรรค์ที่องค์กร UNESCO กำหนดไว้ จึงทำให้เมืองโซลได้รับการพิจารณาให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบในปี 2010

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “กระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative City กรณีศึกษา : เมืองโซล” สามารถสรุปผลการวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ องค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามของ UNESCO และแนวทางการจัดการและการพัฒนาไปสู่เมืองสร้างสรรค์ อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 องค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามของ UNESCO

จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเมืองสร้างสรรค์ เมืองโซล และการพัฒนาเมืองโซล จากการศึกษาพบว่ารัฐบาลเมืองโซลมีความพยายามที่จะเข้าร่วมเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ขององค์กร UNESCO จึงมีการให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านการออกแบบ และมีนโยบายในการพัฒนาเมืองโซลในด้านต่าง ๆ นอกจากภาครัฐแล้วยังมีหน่วยงานจากภาคเอกชนให้ความร่วมมือด้วย เพื่อให้เมืองโซลมีคุณสมบัติตรงตามองค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามของ UNESCO ครบทั้ง 5 ประการ ได้แก่ 1) การสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้แก่เมือง (Cultural Identity) 2) การสร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมให้มีความเปิดกว้าง (Diversity & Open Society) 3) การรวบรวมนักคิดและผู้ประกอบการสร้างสรรค์ (Talent/Creative Entrepreneur) 4) การสร้างพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Talent & Facility) และ 5) การบริหารจัดการเมือง (Management) เมืองโซลเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ปัจจุบันจึงหลงเหลือกลิ่นอายของวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมไว้ ทำให้โซลเป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เห็นได้จากวังคยองบกที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองโซลแม้ว่าจะถูกรายล้อมไปด้วยตึกที่ทันสมัย และหมู่บ้านเกาหลีแบบโบราณใจกลางเมืองโซลที่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลในการอนุรักษ์เอาไว้ มีการผสมวัฒนธรรมสมัยเก่าและสมัยใหม่ที่เข้ากันได้อย่างลงตัว รัฐบาลโซลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ส่งเสริมและให้ความรู้ด้านการออกแบบจึงมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการออกแบบขึ้น เช่น การจัดนิทรรศการด้านการออกแบบ งานแสดงสินค้าแฟชั่น และการตีพิมพ์นิตยสารเกี่ยวกับการออกแบบ มีการจัดตั้งองค์กรเกี่ยวกับการออกแบบขึ้นเพื่อเป็นสถานที่ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบ และการทำธุรกิจด้านการออกแบบสำหรับนักคิด และนักออกแบบ และ

ภายในเมืองโซลเองยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ภายในเมืองด้วย เช่น รถไฟฟ้าใต้ดิน รถโดยสารประจำทาง นอกจากนี้ยังมีการฟื้นฟูพื้นที่เสื่อมโทรมภายในเมืองโซลด้วย เช่น การฟื้นฟูคลองของเอกชน และการสร้างทางแถมุน ดิไซน์ พลาซ่า จากการทำงานของรัฐบาลโซลและความร่วมมือของหน่วยงานเอกชนทำให้เมืองโซลมีองค์ประกอบเมืองสร้างสรรค์ตามที่องค์กร UNESCO ได้กำหนดไว้

5.1.2 แนวทางการจัดการและการพัฒนาไปสู่เมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่ารัฐบาลโซลมีแนวทางและการพัฒนาให้เมืองโซลเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบตามเกณฑ์การตัดสินการเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบตามที่องค์กร UNESCO กำหนดไว้ทั้ง 7 ประการ คือ 1) มีการก่อตั้งอุตสาหกรรมการออกแบบภายในเมืองโซล 2) มีการการออกแบบ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม 3) มีโรงเรียนที่สอนการออกแบบ และศูนย์วิจัยการออกแบบภายในเมืองโซล 4) มีการฝึกกลุ่มผู้สร้างและนักออกแบบโดยมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในระดับท้องถิ่น หรือระดับประเทศ 5) เมืองโซลมีประสบการณ์ในการเป็นเจ้าภาพจัดงานแสดงสินค้างานแสดงสินค้าและจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับการออกแบบ 6) เปิดโอกาสให้นักออกแบบท้องถิ่น และสถาปนิกการวางผังเมือง ได้ใช้ประโยชน์จากวัสดุในท้องถิ่น และธรรมชาติ 7) มีอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เน้นการออกแบบ เช่น สถาปัตยกรรม การตกแต่งภายใน แฟชั่นสิ่งทอ เครื่องประดับ การออกแบบชุมชนเมือง และการออกแบบที่ยั่งยืน เมืองโซลมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์เมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบขององค์กร UNESCO จึงได้รับการพิจารณาให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบในค.ศ. 2010

5.2 การอภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังนี้

ผลการศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามของ UNESCO พบว่าเมืองโซลมีคุณสมบัติตรงตามองค์ประกอบครบทั้ง 5 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชชาพัชร์ สัตย์รักษ์ (2015) ซึ่งศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบสำคัญของเมืองสร้างสรรค์ตามนิยามของ UNESCO พบว่าการที่เมืองจะเป็นเมืองสร้างสรรค์ได้นั้นต้องมียุทธศาสตร์สำคัญของเมืองสร้างสรรค์ครบทุกประการ และต้องได้รับความร่วมมือจากรัฐบาลและหน่วยงานภาคเอกชนในการพัฒนาเมือง

ผลการศึกษาแนวทางการจัดการและการพัฒนาไปสู่เมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ พบว่าเมืองโซลมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์การเป็นเมืองสร้างสรรค์ที่องค์กร UNESCO กำหนดไว้ทั้ง 7 ประการ เนื่องจากเมืองโซลมีแนวทางการจัดการและพัฒนาเมืองเพื่อที่จะได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบขององค์กร UNESCO ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพจน์มาศ ไชยสุระภวัฒน์ (2015) ซึ่งศึกษาบทบาทของตลาดนัดจตุจักรกับการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ พบว่าการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบนั้นมียุทธศาสตร์ประกอบบางประการที่สอดคล้องกับเกณฑ์การตัดสินการเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ คือ มีการก่อตั้งอุตสาหกรรมการออกแบบที่มีความสร้างสรรค์ มีการสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์ เช่น การจัดการนิทรรศการการออกแบบในระดับท้องถิ่น และระดับสากล มีพื้นที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เช่น การมีโรงเรียนสอนการออกแบบ มีศูนย์วิจัยการออกแบบ ผลการศึกษาวิจัยจึงพบว่าเมืองโซลเป็นเมืองที่มีการพัฒนาให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบ จึงได้รับการพิจารณาให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบขององค์กร UNESCO ในค.ศ. 2010

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษากระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative City กรณีศึกษา : เมืองโซล มีประโยชน์ต่อการพัฒนา และผลักดันให้ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์แห่งการออกแบบ เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีเมืองสร้างสรรค์ในสาขานี้ หากต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบก็ควรที่จะใช้แนวทางในการพัฒนาเมืองแบบเดียวกับเมืองโซล คือการที่รัฐบาลและภาคเอกชนให้ความร่วมมือ และสนับสนุนกิจกรรมสร้างสรรค์ที่เกี่ยวกับการออกแบบ การจัดตั้งอุตสาหกรรมการออกแบบ การจัดแสดงนิทรรศการด้านการออกแบบในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น การมีโรงเรียนและสถาบันการออกแบบเพื่อสนับสนุนนักออกแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์ และการมีสถาบันการวิจัยไว้พัฒนาอุตสาหกรรมการออกแบบและการทำธุรกิจสำหรับนักออกแบบรุ่นใหม่ ที่ต้องการความรู้ในเรื่องธุรกิจ หากประเทศไทยใช้แนวทางในการพัฒนาเมืองแบบเดียวกับเมืองโซลก็มีโอกาสที่จะได้เป็นส่วนหนึ่งในเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ด้านการออกแบบได้ในอนาคต

5.4 ข้อจำกัดทางการศึกษา

เนื่องจากการศึกษากระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์เมืองโซลนั้นต้องศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่ภาษาเกาหลีเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลที่ถูกบันทึกไว้เป็นเวลานานแล้วจึงทำให้เอกสารส่วนมากเป็นภาษาเกาหลีจึงต้องใช้เวลาในการแปล และการค้นคว้าข้อมูลเป็นเวลานาน

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

ภาษาไทย

กรวรรณ สังขกร และคณะ. (2557). **การพัฒนาศักยภาพชุมชนวัฒนธรรมสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุน เชียงใหม่เมืองสร้างสรรค์**. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พจน์มาศ ไชยสุระภวัณน์. (2558). **บทบาทของตลาดนัดจตุจักรกับการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์**. ปรินญา การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

ณิชยม มีเจริญสุข. (2558). **การพัฒนาสู่เมืองสร้างสรรค์ กรณีศึกษา : เมืองอีซอน ประเทศเกาหลีใต้**. ภาคนิพนธ์ สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

พิชชาพัชร สัตยารักษ์. (2558). **กระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative city กรณีศึกษา : เมือง เชียงใหม่**. ภาคนิพนธ์ สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อภิชาต ดิยะจันทร์. (2553). **South Korea**. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ: บริษัท อทิตตา พรินติ้ง(ประเทศไทย) จำกัด

อภิสิทธิ์ โล่ศัตร์โกล. (2555). **Creative City เมื่อความมั่งคั่งสร้างจากเมือง**. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี: บริษัท ดับเบิ้ลยูพรินท์ จำกัด

ภาษาอังกฤษ

Junmin Song. (2015). **The Making of a Creative City – Urban Cultural Policy and Politics in the Digital Media City (DMC) Seoul**. (the degree of Doctor of Philosophy in Cultural Policy Studies, University of Warwick)

ข้อมูลจากเว็บไซต์

ภาษาไทย

ซิลเอ้าท์โคเรีย. (2558). **Dongdaemun Design Plaza**. เข้าถึงเมื่อ 16 มกราคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://www.chilloutkorea.com/dondaemun-design-plaza-ddp/>

ไทยรัฐ. (2553). **Seoul Design Fair**. เข้าถึงเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2562 เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/content/119223>

มติชน วิกิบุ๊ค. (2553). **เมืองสร้างสรรค์คืออะไร**. เข้าถึงเมื่อ 12 กันยายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.tcdc.or.th/articles/business-industrial/17453/#Creative-City--เมืองสร้างสรรค์คืออะไร>

ศูนย์ความรู้ด้านการออกแบบ และความคิดสร้างสรรค์ TCDC. (2553). **Creative City เรื่องราวของการบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และเมือง**. เข้าถึงเมื่อ 12 กันยายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.tcdc.or.th/articles/design-creativity/5441/#Creative->

ไทรยา หอมชื่น. (2554). **เมืองและชุมชนสร้างสรรค์**. เข้าถึงเมื่อ 15 กันยายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.etatjournal.com/mobile/index.php/menu-read-tat/menu-2011/menu-2011-apr-jun/94-22554-city-community-create?showall=1>

สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2557). **การพัฒนาศักยภาพชุมชนสร้างสรรค์ ตลาดสร้างสุขชุมชนสร้างสรรค์**. เข้าถึงเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.sri.cmu.ac.th/~ctrd/uploads/files/file_20171124_1511504555.pdf

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจเชียงใหม่.(2557). **มหานครเชียงใหม่: Creative City**. เข้าถึงเมื่อ 9 กันยายน 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.ditp.go.th/contents_attach/89346/89346.pdf

ข้อมูลจากเว็บไซต์

ภาษาต่างประเทศ

- Korea Tourism Organization. (มปป). **Gwanghwamun Square**. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2562
เข้าถึงได้จาก http://english.visitkorea.or.kr/enu/ATR/SI_EN_3_1_1_1.jsp?cid=929909
- Korea Tourism Organization. (มปป). **Seoullo 7017**. เข้าถึงเมื่อ 16 มีนาคม 2562 เข้าถึงได้จาก
http://english.visitkorea.or.kr/enu/ATR/SI_EN_3_1_1_1.jsp?cid=2497803
- Korea Tourism Organization. (2018). **Subways**. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2562 เข้าถึงได้จาก
https://english.visitkorea.or.kr/enu/TRP/TP_ENG_6.jsp
- Korea Tourism Organization. (2018). **City Buses**. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2562 เข้าถึงได้จาก
http://english.visitkorea.or.kr/enu/TRP/TP_ENG_5_1.jsp
- Seoul National University College of Fine Arts. (มปป). **College of Fine Arts Introduction**.
เข้าถึงเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2562 เข้าถึงได้จาก <http://art.snu.ac.kr/en/about/introduction/>
- Seoul Design Foundation. (2011). **Seoul UNESCO City of Design**. เข้าถึงเมื่อ 17 กันยายน
2561. เข้าถึงได้จาก <http://unesdoc.unesco.org/images/0021/002144/214437E.pdf>
- Seoul Design High School. (มปป). **Seoul Design High School Profile**. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม
2562 เข้าถึงได้จาก <http://www.seodi.hs.kr/55272/subMenu.do>
- Seoul Metropolitan Government. (2009). **Application Design Seoul Story**. เข้าถึงเมื่อ 16
มกราคม 2562 เข้าถึงได้จาก http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/images/CNN_Seoul_Application_en.pdf
- Seoul Metropolitan Government. (มปป). **Location**. เข้าถึงเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้
จาก <http://english.seoul.go.kr/get-to-know-us/seoul-views/meaning-of-seoul/2-location/>

Seoul Metropolitan Government. (2017). **Population**. เข้าถึงเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://english.seoul.go.kr/get-to-know-us/seoul-views/meaning-of-seoul/4-population/>

Seoul Solution. (2014). **Dongdaemun Design Plaza**. เข้าถึงเมื่อ 16 มกราคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://seoulsolution.kr/en/node/2972>

Seoul Solution. (2018). **Districts of Seoul**. เข้าถึงเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://english.seoul.go.kr/get-to-know-us/seoul-views/meaning-of-seoul/2-location/>

Seoul Solution. (2014). **Seoul Urban Regeneration: Cheonggyecheon Restoration and Downtown Revitalization**. เข้าถึงเมื่อ 9 มกราคม 2562 เข้าถึงได้จาก <https://seoulsolution.kr/en/node/2374>

The Seoul Research Data Service. (2014). **외국인 관광객 수**. เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://data.si.re.kr/2015br10-the-number-of-foreign-tourists>

UNESCO Creative Cities Network. (2004). **The Creative Cities Network**. เข้าถึงเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/pdf/Creative_cities_brochure_en.pdf

UNESCO Creative Cities Network. (2004). **UNESCO Creative City Network's Mission Statement**. เข้าถึงเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก https://en.unesco.org/creative-cities/sites/creative-cities/files/Mission_Statement_UNESCO_Creative_Cities_Network.pdf

UNESCO Creative Cities Network. (2011). **What is the Creative Cities Network?**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2561. เข้าถึงได้จาก <https://en.unesco.org/creative-cities/content/about-us>

UNESCO Creative Cities Network. (2011). **Network Principles**. เข้าถึงเมื่อ 9 กันยายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.creativechiangmai.com/downloads/unesco/unesco-cnx-creative-city-presentation.pdf>

UNESCO Creative Cities Network. (2011). **10 Things to know about SEOUL UNESCO City of Design**. เข้าถึงเมื่อ 15 กันยายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://unesdoc.unesco.org/images/0021/002133/213331e.pdf>

UNESCO Creative Cities Network. (2011). **Seoul UNESCO City of Design**. เข้าถึงเมื่อ 17 กันยายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://unesdoc.unesco.org/images/0021/002144/214437E.pdf>

UNESCO Creative Cities Network. (2011). **Creative Cities For Sustainable Development**. เข้าถึงเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://unesdoc.unesco.org/images/0024/002461/246190m.pdf>

UNESCO Creative City Network. (2017). **64 Cities Join the UNESCO Creative Cities Network**. เข้าถึงเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <https://en.unesco.org/creative-cities/events/64-cities-join-unesco-creative-cities-network>

UNESCO Creative Cities Network. (2018). **UNESCO Creative City Programme for sustainable development**. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://unesdoc.unesco.org/images/0026/002642/264238e.pdf>

원 낙연. (2017). **In 2016, highest number of tourists visit Seoul**. เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.hani.co.kr/arti/society/area/780006.html>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อสกุล นางสาวจิตตราวรรณ จิตต์เจียม

วันเกิด 29 พฤษภาคม 2540

ที่อยู่ 213 ซอยรัชดาท่าพระ 3 ถนนรัชดาท่าพระ แขวงดาวคะนอง เขตธนบุรี
กรุงเทพมหานคร 10600

ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมต้นและมัธยมปลาย จากโรงเรียนพระหฤทัย
คอนแวนต์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร
กำลังศึกษาในระดับปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต เอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี
มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวจิตตราวรรณ จิตต์เจยม
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี
ชื่อภาคนิพนธ์	กระบวนการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ Creative City กรณีศึกษา : เมืองโซล
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ศุภฤกษ์ โออินทร์
ที่อยู่ติดต่อได้หลังสำเร็จการศึกษา	213 ซอยรัชดาท่าพระ ถนนรัชดาท่าพระ แขวงดาวคะนอง เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600
หมายเลขโทรศัพท์	084-548-8590

ลิขสิทธิ์ของภาคนิพนธ์ฉบับนี้อันเป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิตข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2547 เป็นของคณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากรโดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(.....)

วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2562

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

วันที่ 20 เมษายน พ.ศ.2562